

PHÚT GIAO THỪA

Đúng giờ Giao Thừa (hoặc sáng Mồng Một Tết), mọi người trong gia đình cùng quy tụ trước bàn thờ có chưng hoa nến, nhang đèn. Trên bàn thờ đặt ảnh Lòng Chúa Thương Xót, bên cạnh đó là cuốn Phúc Âm.

Tất cả cùng nhau trang nghiêm hân hoan cử hành nghi thức đón Lòng Chúa Xót Thương vào Gia Đình ngày Đầu Năm Đinh Dậu, cũng là “Gia Đình là Dấu Chỉ Lòng Thương Xót” theo tinh thần của HĐGMVN năm 2017.

1. Tôn Kính Ảnh Lòng Chúa Thương Xót

- Chủ sự : Nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần
- Cộng đoàn : Amen
- Chủ sự : Lạy Chúa Thánh Thần,

Chúng con đã bước sang năm mới, thêm một tuổi mới. Xin Chúa đến xông đất gia đình chúng con, ban cho mỗi người chúng con tràn đầy tình yêu Chúa. Xin thánh hóa năm tháng ngày giờ chúng con đang sống.

Dâng lên Chúa giây phút linh thiêng đầu năm, xin Chúa ngự đến trên tâm hồn chúng con, và đổ tràn lửa yêu mến trên chúng con trong buổi cầu nguyện đầu năm Đinh Dậu này.

- Cộng đoàn : Hát “Cầu xin Chúa Thánh Thần. Người thương thăm viếng hồn con...” (*hoặc bài hát khác tương tự*)

- Chủ sự : Chúa Giêsu phán với thánh nữ Faustina : “Cha sẽ ban cho các con một chiếc bình để dùng mà đến với những ân sủng từ nguồn mạch Lòng Thương Xót. Chiếc bình ấy là bức hình với hàng chữ : ‘Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.’ Cha ước mong bức hình này được tôn kính một cách công khai trên khắp thế giới. Qua bức hình này, Cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn. Đó sẽ là một vật nhắc nhở về các yêu sách của lòng thương xót Cha, bởi vì dù mạnh mẽ đến mấy, đức tin cũng chẳng ích gì nếu thiếu việc làm kèm theo.” (NK, 47.50.327.414.742)

Tin tưởng vào lời Chúa phán hứa, trong giây phút thiêng liêng đầu năm mới, chúng con đến với linh ảnh lòng thương xót Chúa, và thân thưa với Chúa : **Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.**

- Cộng đoàn : hát “Chúa Giàu Lòng Xót Thương”

ĐK : Lạy Chúa Giêsu, con tin tưởng nơi Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa. Vì ngoài lòng Chúa xót thương, không còn nguồn hy vọng nào. Chúng con đặt vào Chúa, lòng tín thác của mỗi chúng con.

PK : Nhân loại hôm nay đang trải qua bao là sự dữ. Con người hôm nay đang sống trong tuyệt vọng lo âu. Chúng con đến kêu cầu, Chúa giàu lòng xót thương. Ngài mở ra con đường, đưa đến tận nguồn suối yêu thương.

2. Công Bố Tin Mừng

- Chủ sự : Trong Năm Gia Đình là Dấu Chỉ Lòng Thương Xót này, gia đình chúng con xin để cho Lời Chúa soi sáng, hướng dẫn, và chúng con quyết tâm đem Lời

Chúa ra thực hành trong cuộc sống, đó là cách thức truyền giảng Tin Mừng hữu hiệu nhất trong thời đại này.

- Công bố Tin Mừng :

Tin Mừng Chúa Giêsu theo Thánh Marcô.

Khi ấy, mẹ và anh em Đức Giêsu đến, đứng ở ngoài, cho mời Người ra. Lúc ấy đám đông đang ngồi quanh Người. Có kẻ nói với Người rằng : “Thưa Thầy, có mẹ và anh chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy!” Nhưng Người đáp lại : “Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?” Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói : “Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em tôi, là mẹ tôi.”

Đó là lời Chúa.

- Cộng đoàn : Lạy Đức Kitô, ngợi khen Chúa.
(thinh lặng giây lát)

3. Lăn Chuỗi Lòng Thương Xót (10 kinh)

- Chủ sự : Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã hứa : Linh hồn nào đọc chuỗi kinh lòng thương xót, sẽ được Chúa ấp ủ trong suốt cuộc sống, và nhất là trong giờ chết, Chúa sẽ bảo bọc những linh hồn đọc chuỗi kinh này như vinh quang riêng của Chúa. Chúa ước ao cho toàn thể giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Chúa. Và Chúa khát khao ban tràn đầy những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa.
(NK, 687.754.811).

Giờ đây chúng con cùng tha thiết đọc chuỗi kinh do chính Chúa truyền dạy để cầu xin cho toàn thể giới, vì nhân loại sẽ không được bình an cho đến khi nào quay về với Lòng Thương Xót của Chúa với niềm tín thác
(NK, 300).

- Cộng đoàn :

- *“Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha: Mình và Máu, Linh hồn và Thần Tính của Con rất yêu dấu Cha, là Đức Giêsu Kitô, Chúa Chúng con, để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới.” (1 lần).*

- *“Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới.” (10 lần).*

- *“Lạy Đấng Chí Thánh là Thiên Chúa Toàn Năng Hằng Hữu. Xin thương xót chúng con và toàn thế giới.” (3 lần)*

- *“Kính lạy máu và nước đã tuôn trào từ Thánh Tâm Chúa Giêsu như thác nguồn Thương Xót chúng con. Con tín thác vào Chúa.” (3 lần)*

- Chủ Sự : Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã nói : *“Hãy đến với Ta, hỡi những ai vất vả gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho...”* Chúng con xin đặt tất cả mọi chương trình dự tính, công ăn việc làm, sức khỏe, việc học hành thi cử, những lo toan vất vả khó khăn, và tất cả trong lòng thương xót của Chúa. Chúng con tìm nương ẩn nơi Trái Tim Chúa trong năm mới này và suốt cả cuộc hành trình lữ thứ trần gian. Xin Chúa che chở và gìn giữ chúng con luôn sống trong bình an.

- Cộng đoàn (hát) : Trong trái tim Chúa bao nhân lành, con xin được một chỗ nghỉ ngơi, nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi, như nước mưa tan trong biển khơi. Nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi, trái tim con trong trái tim Người, nhỏ bé thôi, là tình con trong khối tình Người.

Trái tim hồng Thiên Chúa, trái tim người Cha, mãi muôn đời yêu dấu chúng con gần xa. Tháng năm ngày con sống thiết tha lời ca. Có ân tình Thiên Chúa trái tim nở hoa.

4. Lời Kinh Tận Hiến

- Chủ sự : Trong niềm hân hoan đón chào năm mới, với tất cả lòng tin yêu, phó thác, cậy trông, gia đình chúng con xin được tận hiến cho lòng thương xót của Chúa.

- Cộng đoàn : Lạy Chúa Giêsu, từ nay chúng con xin hoàn toàn tận hiến cho Chúa, trong bàn tay từ ái Chúa. Chúng con dâng hiến trọn vẹn quá khứ, hiện tại và tương lai của chúng con.

Lạy Chúa Giêsu, từ nay xin Chúa hãy săn sóc, bảo vệ, chở che gia đình của chúng con. Xin giúp chúng con trở thành những người con ngoan hiền của Chúa và của Mẹ Maria rất Thánh, Mẹ Chúa.

Qua diện mạo của Chúa đây, xin lòng thương xót của Chúa chiến thắng mọi thế lực ác thần trên thế gian. Xin cho những ai khi sùng kính lòng thương xót của Chúa sẽ không bị hủy diệt. Xin lòng thương xót của Chúa trở thành niềm vui của họ ngay đời này, là niềm hy vọng trong lúc sinh thì, và là vinh quang của họ trong cuộc sống vĩnh hằng.

Chúng con cầu xin, Chúa là Đấng Hằng Sống và hiển trị muôn đời. Amen.

5. Kinh Cầu Cho Gia Đình *(do ĐTC Phanxicô soạn)*

- Chủ sự : Chúng con đang sống năm “Gia Đình là Dấu Chỉ Lòng Thương Xót”. Xin được hiệp ý với Đức Thánh Cha dâng lên Chúa lời kinh cầu cho mọi thành phần đang sống trong mỗi gia đình.

- Cộng đoàn :

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse,

Chúng con chiêm ngắm nơi Ba Đấng ánh rạng ngời của tình yêu đích thực. Chúng con tin tưởng thân thưa với Ba Đấng.

Lạy Thánh Gia Nazarét,

Xin cũng biến gia đình chúng con thánh nơi hiệp thông và nhà cầu nguyện, thành trường học đích thực của Tin Mừng và giáo hội tại gia.

Lạy Thánh Gia Nazarét,

Ước gì chúng con không bao giờ nhận thấy bạo lực, khép kín, và chia rẽ trong các gia đình nữa.

Xin cho những ai bị tổn thương hay bị làm gương xấu, nhanh chóng được an ủi và chữa lành.

Lạy Thánh Gia Nazarét,

Xin cho các vị lãnh đạo trong Giáo Hội khơi dậy nơi tín hữu ý thức về sự linh thánh, và bất khả xâm phạm của gia đình, vẻ đẹp của nó trong kế hoạch của Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse,

Xin lắng nghe và nhận lời chúng con cầu xin. Amen

6. Lời Nguyện Đầu Năm :

- Chủ sự : Với trọn niềm tín thác vào Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót, chúng ta cùng dâng lên Thiên Chúa những lời khẩn nguyện đầu năm.

- Lời cầu 1: Nhìn lại năm cũ đã qua, chúng con thấy mình còn nhiều lỗi lầm và thiếu sót. Xin Chúa ban ơn tha thứ, và cho chúng con cũng biết tha thứ cho nhau, để trong năm mới này, chúng con sống đẹp lòng Chúa và thương yêu nhau nhiều hơn.

– Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Lời cầu 2 : Trong năm vừa qua, chúng con đã nhận được biết bao hồng ân của Chúa. Xin cho chúng con biết cảm tạ Chúa, và sử dụng ân huệ Chúa ban mà phục vụ tha nhân, để trong suốt năm mới này, đời sống chúng con là một lời cảm tạ Chúa nhân lành vô biên.

– Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Lời cầu 3 : Sống bình an, mạnh khoẻ, hạnh phúc đầy tràn, nhất là sống trong tình thương của Chúa, đó là những ước mơ của chúng con. Xin Chúa cho những lời cầu chúc của chúng con trở thành hiện thực trong năm mới này.

– Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Chủ sự : Chúng ta cùng nhau đọc lên lời kinh mà chính Đức Giêsu đã dạy chúng ta để cầu nguyện cho nhau : ***“Lạy Cha chúng con ở trên trời...”***

7. Cầu Nguyện cho Tổ Tiên Ông Bà Cha Mẹ

- Chủ sự :

Lạy Chúa là Cha rất nhân từ, Chúa dạy chúng con phải giữ lòng hiếu thảo. Hôm nay nhân dịp đầu năm mới, chúng con họp nhau đây để kính nhớ Tổ Tiên Ông Bà Cha Mẹ. Xin Chúa ban mọi ơn lành xuống trên những bậc sinh thành dưỡng dục chúng con, và giúp chúng con luôn sống phải đạo đối với các ngài.

Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con.
Amen.

- Cộng đoàn (*niệm hương*) : Mỗi người tuần tự đến trước bàn thờ niệm hương, và cắm vào bát nhang. Kết thúc, mọi người cùng hát bài “Cầu cho Cha Mẹ”

- Cộng đoàn (hát) :

1. Xin Chúa (í - a) chúc lành cho đời cha mẹ của con. Công ơn là như núi non, dưỡng nuôi con bao ngày vuông tròn. Con sinh đến trong đời, an vui nhờ có ơn trời, và ơn Cha Mẹ suốt đời coi nhẹ khổ đau.

ĐK: Xin cho cha mẹ con thấm mãi tình son của Chúa Trời, cho con giữa gia đình luôn sống theo tình người con ngoan.

2. An vui cũng như đau buồn, luôn đẹp tấm lòng mẹ cha. Ai qua là bao chốn xa. Thấy đâu vui cho bằng mái nhà. Mai con lớn lên rồi, ra đi tung cánh trong đời, dù xa vô bờ, vẫn nhớ đến tình mẹ cha.

8. Cầu Nguyện cho mọi Gia Đình Sống thực sự là “Dấu Chỉ Lòng Thương Xót”.

- Chủ sự :

Lạy Chúa là Cha nhân từ giàu lòng thương xót! Chúa là Đấng tạo thành vũ trụ. Xin lấy Tình Cha mà ấp ủ mọi Gia đình Kitô hữu trong vòng tay âu yếm của Cha. Đặc biệt xin Cha chúc phúc cho mọi người trong gia đình chúng con đang hiện diện nơi đây, có mặt cũng như vắng mặt, còn sống hay đã qua đời. Xin ban Thần khí đổi mới mọi tâm hồn trong căn nhà này, giúp chúng con biết Phúc âm hóa đời sống hàng ngày, để làm nhân tố sống Phúc âm trong gia đình cũng như ngoài xã hội. Đặc biệt trong năm này. Xin cho chúng con biết thông truyền Lòng thương xót của Cha đến với mọi người chung quanh bằng hành động cụ thể tha thứ và khoan dung.

Xin Cha chúc lành và ban bình an cho ngôi nhà mà chúng con đang trú ngụ thờ phượng Cha. Ước gì Tình thương của Cha bao trùm nơi đây, để người nghèo khổ

tìm thấy chút ủi an nơi ngôi nhà này, và kẻ đói khát nhận được của ăn lót dạ nuôi thân.

Xướng : Chúng con cùng cầu xin Chúa.

Đáp : Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Hát : KINH HÒA BÌNH

Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người. /Lạy Chúa xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa. /Để con đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lăng nhục, đem an hòa vào nơi tranh chấp, đem chân lý vào chốn lỗi lầm. /Để con đem tin kính vào nơi nghi nan, chiếu trông cậy vào nơi thất vọng. /Để con dội ánh sáng vào nơi tối tăm, đem nguồn vui đến chốn u sầu.

Lạy Chúa xin hãy dạy con, tìm an ủi người hơn được người ủi an, tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết, tìm yêu mến người hơn được người mến yêu.

Vì chính khi hiến thân, là khi được nhận lãnh, chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân. /Vì chính khi thứ tha, là khi được tha thứ. /Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời.

Ôi ! Thần linh thánh ái xin mở rộng lòng con, xin thương ban xuống những ai lòng đầy thiện chí: **ƠN AN BÌNH.**

***Dấu Thánh Giá kết thúc**

(Sau đó, con cháu chúc tuổi Ông Bà cha mẹ. Ông Bà cha mẹ mừng tuổi cho con cháu. Anh chị em mừng tuổi cho nhau.)

XUÂN GIA ĐÌNH “MONG SAO HỌ NÊN MỘT”

Lm. Giuse Trần Đình Long

*cầu nguyện cho những người này, nhưng còn cho những ai nhờ lời họ mà tin vào con, **ĐỂ TẤT CẢ NÊN MỘT**, như Cha ở trong con và con ở trong Cha, để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con. Phần con, con đã ban cho họ vinh quang mà Cha đã ban cho con, để họ **ĐƯỢC NÊN MỘT** như chúng ta là một.” (Ga 17, 20 -22)*

Hàng năm vào ngày 18 đến 25 tháng Giêng, trước lễ kính Thánh Phaolô Tông Đồ trở lại, Giáo Hội vẫn dành một tuần lễ cầu cho các Kitô hữu hiệp nhất. Cầu nguyện cho những người anh em cùng đọc một Kinh Lạy Cha, cùng tin một Chúa, cùng chịu một phép rửa, được hiệp nhất với nhau, không chỉ trong tình thân ái xã giao mà trong một thân mình mà Đức Kitô Giêsu là đầu, đó là ước nguyện tha thiết của Đức Giêsu trước giờ tử nạn : “*Con không chỉ*

Thánh Phaolô đã khuyến cáo sự chia rẽ trong hàng ngũ giáo dân Côrintô (1Cr 1, 12-13) : người thì nói “*Tôi thuộc về ông Phaolô, tôi thuộc về ông Apôlô*” , kẻ thì nói “*Tôi thuộc về ông Kêpha, tôi thuộc về Đức Kitô*”. Đến nỗi Phaolô phải kêu lên :

“Thế ra Đức Kitô đã bị chia năm xẻ bảy rồi ư?”

Trong những ngày cuối năm Bính Thân, chuẩn bị bước sang năm mới Đinh Dậu **“cuối năm ngồi tính lại sổ đời”**, nhìn người rồi lại nghĩ đến mình. Chúng ta cũng cần phải cầu nguyện cho sự hiệp nhất của mỗi giáo xứ, mỗi cộng đoàn. Kinh Thánh khẳng định : Chỉ một Đức Giêsu Kitô (không phải ai khác), đã chịu đóng đinh thập giá vì chúng ta. Chính Đức Giêsu làm cho chúng ta liên kết yêu thương nhau trong một thân mình nhờ cái chết và sự Phục Sinh của Người.

Chúng ta đang ở trong những ngày cuối cùng của năm Bính Thân. Chu kỳ của trái đất đến đây là giáp một vòng quay quanh mặt trời, và như thế là tròn một năm trên trái đất chúng ta đang ở. Những người cao niên đã thấy rõ thời gian đang kéo con người đi theo chu kỳ của nó, và cũng nhận thấy rằng đời người thật

ngắn ngủi, ngắn như hoặc ngắn hơn một cái chớp mắt nữa.

Trong một ngày cuối năm, ông Tản Đà, một thi sĩ thời tiền chiến, khi nhìn vào thân phận mình đã ngán ngẩm mà thốt lên :

*“Vèo trông lá rụng đầy sân,
Công danh ngắn ngủi có ngắn ấy thôi”*

Ngày đời của người ta, danh vọng tiền tài thoáng qua nhanh như vệt rơi của một chiếc lá lìa cành, nằm khô héo, bất động cô đơn trên sân nắng.

Tuy nhiên, có một sự nghịch lý trong đời mỗi con người chúng ta mà Kinh Thánh đã nói đến trong thư Rôma đoạn 7 từ câu 15 đến câu 25. Đó là : *Thực sự ai cũng biết được cái ngắn ngủi như “bóng câu qua cửa sổ”* của đời người. Ai cũng biết được cái *“phù vân, tất cả chỉ là phù vân”* của tiền tài danh vọng. Thế nhưng éo le thay, không một ai có thể thoát ra khỏi cái vòng kiềm tỏa của mãnh

lực đó. Nó dai dẳng như những vôi của con bạch tuộc, đeo đẳng cho đến ngày cuối cùng, khi con người nằm hẳn xuống không còn cựa cựa được nữa mới thôi.

Những tấm gương trước mắt như ông chủ tịch đảng, chủ tịch nhà nước Rômani ngày nào. Tiền của, bạc vàng đã làm ông mờ con mắt, tối lương tri. Khi hai vợ chồng ông bị chết co quắp dưới làn đạn của phe đối nghịch, người ta mới khám phá ra kho vàng bạc của ông còn lớn hơn kho tàng trong chuyện thần thoại Alibaba nữa.

Ông Marcos, một tổng thống người Công Giáo người Philippines, sau khi bị thất thế phải chạy sang đảo Hạ Uy Di. Khi ông chết, số tiền bất chính của vợ chồng ông được kiểm kê lên tới hàng mấy trăm triệu, có khi hàng tỷ đôla Mỹ.

Mỗi người chúng ta, sống trên cõi đời này, trong

thẳm sâu tâm não luôn có 2 tiếng gọi :

- 1- Tiếng gọi của tiền bạc.
- 2- Tiếng gọi của Thánh Thần Thiên Chúa.

Tiếng gọi coi tiền của bạc vàng như là Chúa của mình là tiếng gọi của Satan. Tiếng gọi của Thánh Thần là tiếng gọi của lương tâm, của Thần Khí Đức Kitô, và là của chính Đức Kitô.

Gốc của con người chúng ta là tội. Chìm đắm trong tội lụy, chúng ta dễ nghiêng về, dễ bị cuốn hút về tiếng gọi của tiền của. Cho dù là con người thời cổ xưa, hay con người văn minh điện tử thời @ ngày nay cũng vậy. Khẩu hiệu của thế giới, nhất là của những nước nghèo, vẫn là : “Làm giàu trước hết!” Vì vậy không một ai có thể tự mình biết được đường lối của Thiên Chúa, ngoại trừ những kẻ được Thiên Chúa gọi, mà Thiên Chúa thì Ngài gọi hết mọi người. Đây là một chân lý của đức

tin, Lời Chúa qua miệng ngôn sứ Isia đã nói rõ vấn đề này, và bài tin mừng theo thánh Mátthêô (4,16) cũng lập lại : *“Đoàn dân đang ngồi trong cảnh tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng, những kẻ đang ngồi trong bóng tối của tử thần nay được thấy ánh sáng bừng lên chiếu dọi.”*

Chính loài người chúng ta là những dân đang ngồi trong tối tăm. Xứ sở của thế gian là xứ sở của tham sân si, của mãnh lực tiền bạc, háo danh, háo lợi, ganh ghét, kiêu căng, chia rẽ và hỗn loạn. Ai ở trong vòng kiềm tỏa của những thế lực này là ở trong tối tăm và loại trừ Thiên Chúa ra khỏi lòng mình.

Khi Đức Giêsu đến, chính Người là sự sáng. Ánh sáng của Đức Kitô chiếu dọi vào trong tối tăm, không phải tối tăm của thế gian chung chung, mà vào sâu thẳm trong tấm lòng mọi người để xua đuổi tối tăm của Satan và kêu mời

dẫn đưa người ta vào vương quốc của ánh sáng Thiên Chúa.

Nếu Đức Giêsu không gọi André, Simon Phêrô, Giacôbê, Gioan thì các ông này muôn đời cũng chỉ là những người chài lưới bình thường, làm bạn với cá tôm biển hồ như trăm nghìn người chài lưới khác, làm sao các ông có thể trở thành những người ngư phủ sắt người được (Mc 1,18)?

Suốt chiều dài lịch sử cứu độ, kể từ Adam, không một ai có thể tự mình đến cùng Thiên Chúa. Tất cả phải được mời gọi, lôi kéo. Adam Evà phạm tội thì chạy trốn và đi ẩn mình trong cỏ cây tạo vật (*không ẩn mình vào Thiên Chúa!*). Thiên Chúa phải đi tìm, đi gọi để cứu Adam và cứu cả loài người.

Trong suốt lịch sử nhân loại, Thiên Chúa phải đi tìm, đi gọi từng người. Từ Abraham, Môsê, Đavít, cho đến các vị thánh, và tất cả chúng ta, nếu không

được lôi kéo thì tất cả vẫn cứ nằm trong tối tăm, u buồn của Satan và sự chết. Tất cả chỉ là ƠN. Nhận thức rõ được sự thật này mới dễ giữ đạo và mới sống đạo tốt được.

Không ai dám hãnh diện là mình trưởng thành trong việc sống đạo. Cũng không ai phải tự ti là mình ấu trĩ trong việc giữ đạo. Tất cả chỉ mù tịt trong việc giữ đạo mà thôi ! Phải xác tín rằng đạo Công Giáo không phải là một tôn giáo đầy đầy những lý thuyết tốt lành, thần học cao siêu, mà đạo chúng ta là “một con người” sờ được, đụng được. Đó là Đức Giêsu Kitô. Ai ở trong con người ấy và chỉ ở trong con người ấy mới có đạo. Mọi sự cao siêu tốt lành đều chỉ phát xuất từ con người đó mà thôi.

Khi Con Thiên Chúa bắt đầu rao giảng tin mừng về nước Thiên Chúa thì Người đi tìm và mời gọi người ta. Tất cả chúng ta là những người được hưởng

ƠN gọi như Anrê, như Simon, Phêrô. Vì đạo của Đức Kitô là đạo mặc khải, đạo từ trời đem xuống, không phải là đạo từ đất mọc lên, do con người ta sáng chế ra. Thiên Chúa có mặc khải cho ai thì người ấy mới có được đạo, như chính Đức Chúa Giêsu nói : “Cha trên trời chỉ mặc khải cho những kẻ bé mọn”. Nhưng ở trần gian này, từ Adam đến con người cuối cùng ngày tận thế, chẳng có ai bé mọn. Chỉ có con người từ trời xuống là Đức Giêsu mới là người bé mọn trước mắt Cha là Thiên Chúa. Vì thế chỉ có một Đức Giêsu là người có đạo đích thực và giữ đạo hoàn toàn tốt lành trọn hảo. Còn tất cả chúng ta giữ đạo một cách méo mó, dễ bị phân hóa, chia rẽ, bè đảng. Ai cũng mong tìm vinh dự, tranh đấu cho quyền lợi ảnh hưởng của nhóm mình, của tổ chức, đoàn hội của mình. Không ai chịu nhường ai. Cánh nào cũng muốn “chơi nổi”.

Không chịu “*xấu chung hơn tốt lỗi*” đi đến chỗ “*đoàn kết để chia rẽ*”! Như thế vô hình chung chúng ta đã loại trừ nhau, không nhận nhau là anh em mặc dù miệng vẫn rộn rã đọc “*Lạy Cha chúng con ở trên trời*”. Như thế chúng ta không biết Cha, mà cũng chẳng biết Con làm sao chúng ta giữ đạo. Đức Giêsu nói : “*Không ai biết rõ người Con, trừ Chúa Cha ; cũng như không ai biết rõ Chúa Cha, trừ người Con và kẻ mà người Con muốn mặc khải cho.*” (Mt, 11,27)

Vậy tất cả loài người, không trừ một ai, muốn giữ đạo cho đích thực, muốn hiệp nhất yêu thương, phải giữ đạo, phải hiệp nhất với Đức Kitô, và trong Đức Kitô.

Trong những ngày đầu năm 2017 và trong tuần lễ cầu nguyện cho hiệp nhất này, xin Đức Giêsu Kitô cho mỗi người chúng ta nhận ra rằng : trên mặt đất

này, dù giàu có, vinh quang hay nghèo hèn khốn khổ, tất cả chỉ nằm trong hai thế lực : một là thế lực của tối tăm chia rẽ do Satan điều khiển ; hai là mãnh lực của sự sáng hiệp nhất trong quyền năng của Đức Kitô Phục Sinh. Hôm nay tuy là Kitô hữu nhưng tôi đang chịu dưới quyền điều khiển nào ? Đức Giêsu Kitô Phục Sinh đang làm chủ đời tôi để tôi biết sống hiệp nhất với anh em, hay mãnh lực tiền bạc, kiêu căng, danh vọng, đam mê, thế gian làm chủ tôi, làm tôi gây xáo trộn, chia rẽ, phân hóa, xa rời anh em.

Hai ông Giacôbê, Anrê, đã làm môn đồ của Đức Giêsu rồi mà còn đặt mình dưới sự điều khiển của tiền bạc và danh vọng : “*Xin thầy cho anh em chúng tôi một người ngồi bên tả, một người ngồi bên hữu trong vinh quang của thầy.*” (Mc10,37)

Ông Phêrô, đại đệ tử, môn đồ số một của Đức Kitô mà còn đặt mình dưới

quyền điều khiển của Satan. Đức Giêsu phải lớn tiếng mắng ông : “*Satan ! Lui lại đằng sau Thầy !*” (Mc8, 33).

Chỉ đến khi tất cả các ông khiêm tốn quỳ xuống mở lòng ra đón nhận lấy thần khí Đức Kitô, các ông để Đức Giêsu làm chủ đời mình, lúc đó các ông mới hết loạng quang, mới biết sống hiệp nhất, mới trở thành người Kitô hữu đích thực.

Ngày Tết Đinh Dậu sắp tới, là một Kitô hữu nếu nằm trong ánh sáng Đức Kitô tôi sẽ ăn một cái Tết tung bừng, vui vẻ, tràn đầy hồng ân của tình thương Đức Kitô và của mọi người trong tình hiệp nhất yêu thương, nên một với nhau.

Ngược lại, cho dù là một Kitô hữu, mà tôi lại nằm trong tối tăm của Satan, thì tôi sẽ ăn một cái

Tết xa xỉ kiêu căng, trong pháo đỏ rượu hồng, trong say xỉn, trong bài bạc, trong viđô đen, viđô đỏ, và trong chia rẽ ganh ghét bè phái mà mãnh lực thế gian sẽ đưa dẫn tôi đến. Như thế chắc chắn sự bình an sẽ không có ở đó, vì Thiên Chúa sẽ không bao giờ hiện diện trong những mầm mống cạnh tranh chia rẽ đó, và ơn gọi Kitô hữu của tôi không phải để làm những cái đó.

Lạy Đức Kitô Giêsu là ánh sáng, là nguồn bình an và là sự hiệp nhất yêu thương của con, của mọi gia đình, mọi cộng đoàn chúng con, xin làm chủ tâm hồn, làm chủ gia đình, làm chủ cộng đoàn chúng con trong những ngày cuối năm Bính Thân và trong dịp Tết Đinh Dậu này.

*Kỷ niệm 25 năm

CHIẾC PHAO & LINH MỤC

Hai chiếc phao tình cờ gặp nhau giữa biển khơi, một cái là phao riêng và một cái là phao thuê, ngạc nhiên và sững sờ trước vẻ đẹp của chiếc phao riêng, phao thuê tò mò hỏi:

- Anh bạn ơi! anh từ đâu đến mà trông anh đẹp vậy, có màu sắc sặc sỡ, lại có một kiểu dáng riêng, anh làm từ cái gì?

- Phao riêng trả lời: chủ tôi mua tôi ở ngoài tiệm đó, tôi là mẫu phao mới nhất được làm ra, chủ tôi thích tôi lắm, mỗi lần đi biển lại mang tôi theo... khi về lại cất tôi trên kệ!

- Còn anh! Phao riêng hỏi, anh từ đâu đến, sao anh là đen ngòm! Không có màu sắc chi hết, lại còn có số ở trên mặt nữa.

- Phao thuê, với một thoáng buồn trên ánh mắt trả lời, tôi là phao thuê mà, tôi chỉ là cái ruột bánh xe thôi, chủ tôi đem tôi về, bơm lên và viết số lên mặt! Người ta thuê tôi từ chủ của tôi để tắm biển, hôm nay người này bám lấy tôi, ngày mai người kia bám lấy tôi... nhiệm vụ tôi chỉ là làm sao cho người ta nổi, không bị chìm, và cuối ngày người ta sẽ trả tôi lại cho chủ!

- Thế anh có bao giờ bị xì không? Phao thuê hỏi anh bạn mới quen...

- Phao riêng đáp, có chứ, sau khi dùng tôi xong, chủ tôi tháo hơi ra, và gói lại đem về chờ đến mùa hè tới lại bơm tôi lên lại! nhưng tôi cũng lo lắng, vì tôi là chiếc phao thứ tư chủ tôi mua về rồi, ba chiếc kia bị lủng và không thể bơm được nữa và chủ tôi đã bỏ đi, tôi không biết đến lúc nào mình sẽ bị bỏ đi như vậy? Còn anh thì sao? Sao anh có nhiều miếng vá vậy!

- Là những lúc tôi bị lủng đó! Phao thuê đáp... là phao thuê tôi phải được bơm căng mỗi ngày, hàng ngày tôi phải đỡ nhiều người nổi trên mình tôi! Có khi họ nhớ trả tôi về, có khi họ vứt tôi giữa biển khơi, và chủ tôi phải vớt tôi về, có khi tôi bị vùi dập giữa cát biển, bị xì xẹp lép, và cuối ngày, chủ tôi lại vá tôi lại, bơm tôi lên... có khi chủ tôi lại cho những đứa trẻ nghèo dùng miễn phí! Khi có ai bị chìm, chủ tôi sẵn sàng ném tôi ra để kéo họ lên... nhiều lần bị xì, bị vùi dập nên có nhiều vết vá... nhưng tôi phải đen ngòm như vậy để người ta biết tôi thuộc về chủ nào mà trả lại....

- Phao thuê nói tiếp, có lúc tôi cũng thêm được như anh, được trang trí, có nhiều màu sắc, được ở trong vòng tay của một người duy nhất..... vừa nói đến đó cả hai bị sóng đánh dạt vào bờ... và hai người chủ của hai chiếc phao đến vớt chúng lên... phao thuê được đặt trên bãi biển chờ người khác đến mượn... nó nhìn theo người bạn mới quen một cách luyến tiếc! Ánh nắng mặt trời chiếu xuống làm cho nó căng phồng ra! Chợt Người chủ lấy xô nước biển dội lên người nó, phủi hết cát đi... và nhìn nó mỉm cười! Lúc ấy, nó nhận ra rằng cho dù thế nào, chủ cũng sẽ tiếp tục giữ nó lại, vá lấy nó... để có thể dùng đi dùng lại!

Cuộc đời linh mục đường như cũng giống như chiếc phao thuê vậy!

Như chiếc phao thuê ‘đen ngòm’ chiếc áo dòng đen của nó làm cho người ta nhận biết được nó thuộc về ai! và bốn phận của nó là gì! Nếu thay thế đời sống giản dị của người linh mục bằng cách tìm kiếm những hào nhoáng của vật chất và địa vị bên ngoài để trang trí cho đời mình, hay để thu hút người khác, nó sẽ dễ dàng làm cho người ta ngộ nhận về chủ nhân của nó và mục đích cuộc đời nó. Người bám lấy nó, sẽ không biết tìm về chủ của nó, và không sớm thì muộn, những trang trí bên ngoài ấy có thể là gai nhọn hủy đi chính cuộc đời nó!

Như chiếc phao thuê, được dùng để những người chưa biết bơi và không thể bơi bám lấy, có khi là để vui đùa trên sóng biển, có khi là để thoát khỏi sự chìm ngập của sóng nước cuộc đời mà không bị ngạt thở ... mục đích của đời linh mục là để nâng người khác lên giữa biển đời, để họ được hơi thở của Chúa, để họ gặp Chúa, được bình an, niềm vui và được chữa lành bởi Chúa. Bởi chính nó, người linh mục ...không phải là đích đến, không phải và sẽ không thể nào là trọng tâm giữa biển đời mênh mông, mà chỉ là phương tiện để ai bám lấy nó cũng có thể được đưa vào bờ, được gặp Đấng tối cao!

Như chiếc phao thuê, là linh mục, nó sẽ được nhiều người bám lấy mỗi ngày, ai cũng có thể chạm vào nó, nhưng nó không phải là của riêng ai cả! Nó chỉ có một người chủ duy nhất là Thiên Chúa! Nhiệm vụ nó là được trao gửi đến một cộng đoàn, một ai đó để sử dụng, để nâng họ lên tới Chúa, và sau khi hoàn tất sứ vụ, nó phải sẵn sàng ra đi và quay về với Chủ là Thiên Chúa để đón nhận sứ vụ mới, mọi công lao là của Chúa, người dùng nó sẽ không phải nợ nó bất cứ điều gì ... Trong đời linh mục sẽ không ít

lần nhiều người muốn sở hữu nó, và nó cũng sẽ không ít lần ao ước được thuộc về ai đó, ở đâu đó vững bền! Nhưng chính lúc nó không biết quay về, không biết buôn ra khỏi khao khát được sở hữu riêng để trở về bên Chúa là người chủ duy nhất, chính lúc nó đòi buộc công trạng, nó sẽ không còn sức sống, sẽ mất đi chính mục đích và ý nghĩa của đời mình!

Như chiếc phao thuê đã được đánh dấu và được bơm căng bởi chủ! Ngày chịu chức linh mục, nó cũng được đánh dấu bởi dầu thánh, được nuôi dưỡng bởi Lời Chúa và bí tích Thánh Thể. Được uốn và thổi theo hình ảnh của Thầy Giêsu, là mẫu phao duy nhất cứu rỗi nhân loại! Dầu thánh không phải là dấu chỉ để nó tự hào là mình cao trọng hơn người khác, quý phái hơn người khác, nhưng là dấu chỉ rằng cuộc đời nó đã được thánh hóa để thuộc về Chúa mãi mãi, lời Chúa và Bí tích Thánh Thể hàng ngày là trọng tâm của đời nó, nơi nó tìm được sức sống và qua đó truyền tải sức sống và ơn chữa lành cho tha nhân! Một khi nó nâng mình lên coi mình là người cao trọng, dựa vào sức lực và tài năng riêng của mình, tự phụ với những gì mình làm được là khi nó không còn đặt bí tích Thánh Thể là trọng tâm của đời mình nữa, bàn tay nó sẽ không có khả năng chữa lành mà thay vào đó là sự đổ vỡ..., lời nói của nó sẽ không còn được thuyết phục và hiệp nhất mà thay vào đó là sự chia rẽ bởi thiếu vắng Lời Chúa! Và công việc nó làm sẽ không còn linh thánh và ơn cứu rỗi vì thiếu đi sức sống của bí tích Thánh Thể.

Cuối cùng, như chiếc phao thuê với nhiều miếng vá sau mỗi lần bị xì để có thể được dùng đi dùng lại... nó giống như cuộc đời của một linh mục mà tôi nhắc đến trong

ngày kỷ niệm 25 năm linh mục. Tôi nhớ ra rằng đời linh mục đã không ít lần thất bại và vấp ngã, nhiều khi cũng từ những lần vấp ngã trước mà Chúa đã ‘lượm’ về, ‘vá vú’ bằng tình thương của Chúa, và biến người linh mục ấy thành chiếc phao giữa biển đời! Phải nhớ ra rằng, để tạ ơn tình thương và lòng thương xót của Chúa cho cuộc đời ấy, tôi luôn phải nhớ, cảm thông và chấp nhận sự yếu đuối và bất hạnh của những người đang tìm, để xin được chia sẻ, được bám vào! Chiếc phao thuê ấy mãi tiếp được dùng... được quăng ra giữa biển đời mênh mông Lòng Thương Xót...

*Ngày nhớ 21/12/2016
Người đồng hành Giáo Điểm*

60 năm dài-25 năm nhả tơ

Sáu mươi năm dài,
Cõi trần ai
Hai mươi lăm năm dài
Bước miệt mài

Ngài đấy ư?
Đường nắng chói chang
Đêm dài lạnh cỏi
Con gọi mà sao không tiếng vang
Giữa dòng nước lũ con chơi với
Vụng về chèo chống muốn buông xuôi
Sức cùng lực kiệt rồi Ngài ơi!
Tưởng rằng Ngài cứu, Ngài bên đỡ
Cho con hy vọng rồi buông lời
Ngài ở nơi nào, Chúa con ơi?
"Ta ở rất gần, gần đây con ơi!"

Cái kiếp con tầm cú nhả tơ
Nào ai biết đến, đến bao giờ?
Tơ trời óng ánh rung trong nắng
Gọi hứng cho đời dệt ước mơ.

Khốn khổ nếu tôi không rao Lời!
Loan truyền chân lý đi muôn nơi
Con tầm ngẩn ngại không nhả tơ
Thành vô tích sự vớt bên bờ
Cho người qua lại cùng chà đạp
Như đám cỏ lùn dưới gót chân.

Thôi thì:
Xin cứ âm thầm mà nhả tơ
Và để cho đời dệt ước mơ!

*Chuyên Giáo Điểm

LÁ THƯ NOEL

*Giáng sinh là đêm diệu kỳ để ta đặt niềm tin vào phép màu.
Và điều tuyệt vời nhất luôn tới từ những trái tim rộng mở
yêu thương.*

Thử tưởng tượng, nhiều đứa trẻ luôn ôm ấp giấc mơ dịu ngọt về ông già Noel với bộ râu trắng như tuyết chui ra từ ống khói. Cuộc viếng thăm bất ngờ vào đêm Giáng sinh không chỉ mang tới cho em đồ chơi và áo đẹp, nó còn gói ghém bao niềm vui cùng hạnh phúc. Dư vị ngọt ngào ấy được nâng niu từng chút...

Ông già Noel ơi...!

Nhớ lại đêm Giáng sinh tại mảnh sân nơi Giáo điểm hiu hắt hôm qua, con lại thất lòng khi nghĩ tới cô bé tám tuổi xa lạ với đôi mắt màu hạt dẻ và mái tóc cháy nắng. Thiên thần bé bỏng ấy đã hiện lên sống động trong tâm trí con, qua lời kể của cô bạn thân như một minh chứng về lòng tốt và hy vọng.

Ba mẹ mất trong một vụ tai nạn giao thông, em sống trong sự bảo bọc của bà ngoại và dì Hai. Người dì phải vất vả lo cho mẹ già và cháu nhỏ, chai sần trước khó khăn nên chẳng thể tin có một ngày vào ông già Noel mang quà đến trong mỗi đêm Noel nữa. Cô cháu gái ngày thơ chỉ muốn

nhường điều ước đêm Giáng sinh cho dì, để dì nuôi những hy vọng nhỏ nhoi về ngày mai tươi sáng.

Đêm Chúa giáng trần em muốn nhường lại những kỷ niệm ấm áp cho những người bạn nghèo nơi xóm đạo ấy, để bố mẹ các bạn vui bớt gánh nặng cơm áo.

Mùa Giáng sinh năm nay, Ông già Noel trong truyền thuyết hoá ra ở rất gần. Trong cái se lạnh của vùng đất bị cáo ồn ào của đô thị Saigon đẩy ra đây, ấy thế! Cái se lạnh ấy lại sưởi thật ấm bao tâm hồn bé thơ trong cái đêm mà tưởng như không bao giờ có.

Ông già Noel ơi...!

Đêm Giáng Sinh năm nay, con được tham gia và được sẻ chia niềm vui dành cho trẻ em mồ côi và những người khuyết tật. Những anh chị em thiện nguyện đội những chiếc mũ đỏ, tượng trưng niềm vui Giáng Sinh của những người muốn mang tấm lòng đi chia sẻ qua những món quà thực tế: bánh, kẹo, sữa,... Nhưng điều gây ấn tượng với con lại là những trái bóng đủ màu sắc tràn ngập. Ai đó đã nhìn thấy được hình ảnh những trái bóng có thể làm người ta vui như thế?

Có lẽ chẳng ai nghĩ rằng người lớn đôi lúc cũng muốn mình trở thành trẻ thơ, được thả mình vào hình ảnh của một em bé hồn nhiên đón nhận niềm vui. Những khuôn mặt hân hoan những vát vả nhọc nhằn của một người khiếm khuyết chợt bùng lên niềm vui khi nhận trái bóng trên tay, đôi mắt như ngời lên niềm hạnh phúc thật đơn sơ. Trái bóng đựng đưa trên

tay, xoay tròn, đưa lên hạ xuống. Nó mang những ước mơ vươn lên của họ, những ước mơ thật nhỏ bé nhưng đôi khi không vươn tới vì những hoàn cảnh của mỗi người, như quả bóng bị cột giữ lại chỉ được vươn lên trong tâm tay. Dù chẳng được bay cao nhưng trái bóng vẫn căng tròn, dù không được uốn lượn giữa bầu trời xanh nhưng nó vẫn mang được hình ảnh ông già Noel tượng trưng của niềm vui được chia sẻ. Đón nhận những món quà, nhưng họ vẫn nắm chặt trái bóng trên tay, để thấy niềm vui vẫn còn đó.

Ông già Noel ơi... là “mảnh ghép” khép lại đêm Giáng sinh 2016. Lúc mọi người lắng lòng trong giờ canh thức đợi chờ Chúa sinh ra đời. Trong con lại để tâm trí trôi miên man trong những hoài niệm. Nhớ những Giáng sinh nơi giàu sang ồn ào vô cảm, những buổi trình diễn mà người ta cứ gọi là thi thố thánh ca... Đêm nay, ông già Noel nơi cái quê nghèo này giữ cho trong tâm hồn con một góc trong trẻo, một góc bình yên để những phép màu của yêu thương của Lòng Thương Xót mãi được lan tỏa.

*Huỳnh Bé Tư
Áp 2, Hiệp Phước*

**Thiên nguyện Tín Thác- Bác ái Mừng Năm Mới 2017*

CẦN GIỜ...không xa lắm!

Trời chưa sáng rõ, xe lao nhanh trên con đường buổi sớm mát rượi. Rừng đước ven đường xanh mượt một màu xanh. Ngoài bìa rừng, dân cư vốn đã thưa thớt, vào sâu càng thưa thớt dần. Thị thoảng mới thấy vài ngôi nhà lá nằm nép mình phía dưới chân cầu Dân Xây, nhưng hiếm bóng người. Quang cảnh buồn buồn giống như thời dân đi kinh tế mới ngày xưa.

Tình người hào sảng

Hôm qua thứ Bảy 31 tháng 12, để chuẩn bị tâm hồn Mừng Kính Lễ Mẹ Thiên Chúa 01-01 & đón chào Năm Mới 2017. Cộng đoàn cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót và nhóm thiện nguyện Tín Thác dưới sự điều hành của cha Giuse Trần Đình Long – phụ trách Giáo Điểm Tín Mừng, Hiệp Phước Nhà Bè, đã tổ chức một cuộc viếng thăm và tặng hơn 200 phần quà cho những hộ nghèo thuộc 2 ấp Bình Trường và Bình Thạnh tại xã Doi Mỹ Khánh, huyện Cần Giờ, Saigon.

Đây là một hoạt động bác ái thực hành lòng thương xót hàng tháng, có khi hàng tuần của nhóm và cha Giuse. Công tác bác ái đợt này, cha Giuse quyết định xông đất đầu năm tại huyện Cần Giờ : “Sao cha con mình không đi đến

những anh em khó khăn gần nhất của mình, ‘nhất cận lân, nhì cận thân’ mà!” cha Giuse tiếp vì thấy mấy nét nhăn nhó trên khuôn mặt vài người (vì họ ngại sông nước) : “*Không gì có thể ngăn được lửa thương xót đâu! Đừng e sông, ngại núi và **Cần Giờ...thì không xa lắm**”*

Sau hai giờ đồng hồ tất bật trao tặng quà cho bà con, ngược dòng ngã ba sông Saigon-Nhà Bè, ai trong nhóm cũng thấm mệt nhưng trong lòng ai cũng rạo rức niềm vui. Bước chân trên những tảng đá kè bờ sông để chờ xe đến đón về, tôi lân la ngồi cạnh...cha Giuse tâm sự :

“Ngoài công tác bác ái như hôm nay, cha còn chăm sóc người già cả neo đơn, còn giúp lo học bổng cho các em hiếu học”. Vừa bẻ củ khoai ăn lót dạ, cha chia sẻ tiếp với mọi người trong nhóm: “Việc đào tạo trẻ em mới là quan trọng. Đời sống người dân ở đây đa phần nghèo khó vì không có công ăn việc làm ổn định. Những người trẻ lớn lên đều rời khỏi đây lên Sài Gòn kiếm sống. Nên giúp cho các em về mặt trí thức, nhân bản, tâm linh, đào tạo một nghề nghiệp nào đó cho các em là điều thiết thực nhất. Vì mình biết không thể giữ các em lại tại vùng đất này và cũng khuyến khích các em nên đi khỏi đây kiếm sống, nên chỉ bằng cách giúp các em có vốn kiến thức và đời sống tâm linh vững mạnh để có thể ứng xử với cuộc đời.”

Đây cái nhìn thật xa sau hàng dừa nước bên kia bờ sông, cha Giuse cho biết thêm: “*người dân ở đây chủ yếu sống bằng nghề đánh lưới. Nhưng lúc này không còn đánh bắt được nhiều như xưa. Bây giờ đa phần là đi cào nghêu bán lại cho các chủ nuôi nghêu. Hồi xưa đi cào nghêu còn có con to bây giờ không còn nữa, chỉ toàn là những con nhỏ nên phải bán lại để các chủ nuôi một thời gian cho lớn mới có thể xuất xưởng được.*”

Cha đau đớn nhiều trước một thực tế: đời sống người dân ngày càng khó khăn hơn! Đa phần người dân phải vật lộn mưu sinh hằng ngày nên đời sống đạo cũng có phần bê trễ. Cảnh nghèo của họ lộ lộ qua mấy cái nồi nhôm đen đúa, sứt mẻ, chắc già hơn cả tuổi tôi. Việc họ phải tính toán để sinh tồn trong nghèo khó cũng lộ diện ở cái bóng đèn tiết kiệm điện bé xíu dùng cho căn nhà hươ hoác. “*Có lẽ Tôi sao, Giáo điểm sao, thì họ ở đây cũng vậy...*” cha mỉm cười, ngược mắt nhìn mấy con chim trắng bất ngờ bay qua...Tuy nhiên, lòng hào sảng, hiếu khách thì ngược hẳn với sự nghèo khổ của chúng ta và cả họ nữa (!?)

Thay lời kết

Về Cần Giờ - về miền đất cuối cùng của Sài Gòn đèn ngọn xanh ngọn đỏ, để thấy yêu hơn con người nơi này, thấy con người ở đây sao mà quý, mà thương,... Cần Giờ ngày không xa, sự đổi mới, thay da đổi thịt của nơi đây sẽ dần hiện rõ trong thời gian tới, có yêu thương, có hy vọng, hun đúc những hoài bão cho vùng đất chịu nhiều mất mát, hy sinh này chắc chắn sẽ có được thành quả, cứ tin là như vậy, rồi cũng sẽ được mà thôi!

Tạm biệt cha ra về, chúng tôi mang theo những ưu tư của một vị mục tử hết lòng vì đàn chiên của mình. Xin Chúa Đấng giàu lòng thương xót ban cho cha sức mạnh, ơn thánh để cha mãi thực hiện những ước mơ thăng tiến đời sống của người dân vùng truyền giáo này. ***“Tất cả vì người nghèo và cho người nghèo. Tôi chẳng bận tâm điều gì khác ngoài những chuyện chăm lo cho những người nghèo trong khả năng nhỏ bé của tôi”.***

Thật vậy, chính bản thân tôi đang tập sống theo lời mời gọi của ĐGH Phanxicô trong tông huấn Niềm vui Tin Mừng (*Evangelii Gaudium*)

*Mỗi tháng Một chuyên

Thương Tết !

Tết vui tung bừng, Xuân mừng khắp khởi. Ai cũng có thể cảm nhận mùa Xuân. Nhưng tại sao lại thương Tết? Nếu là thương mến hoặc thương yêu thì không có gì đáng nói...

Người ta đón Xuân và ăn Tết vì người ta có những niềm vui, cuộc đời đầy may mắn, luôn xuôi chèo mát mái và hanh thông mọi bước đời. Họ là những người “đẻ bọc điều” hoặc “có tràng hoa quần cổ”. Họ may từ khi chào đời, lớn lên cũng chưa phải nặng đầu suy nghĩ, hầu như chưa biết thế nào là nỗi khổ – cả tinh thần và vật chất.

Trong khi trời đất vào Xuân, phố xá nhộn nhịp, bước chân người như trẩy hội, thì còn có bao người phải lầm lũi “đi bên cạnh cuộc đời”, họ không mong Tết, vì Tết có về thì họ cũng chẳng thấy mùa Xuân ở đâu, thậm chí họ không hề muốn Xuân về! Không phải họ không thích vui, mà họ không thể an tâm mà vui. Lòng họ trĩu nặng ưu sầu, lo toan chật tháng ngày, hình như họ đã quên cười từ lâu rồi!

Từ cái ngày mang trên vai hai chữ “tín thác” và sống với “lờ tờ xờ” (Lòng Thương Xót). Cha Long và nhóm thiện nguyện không tháng nào, dịp lễ tết nào mà quên đi cái việc “sống và thực hành lòng xót thương”.

Năm nay, Xuân 2017, cộng đoàn LTX Giáo Điểm Tin Mừng hưởng ứng chương trình “Vì Người Nghèo” - cộng tác với UBND Xã Hiệp Phước trên 250 phần quà Tết cho những gia đình trong diện cận nghèo. Và thêm nữa, cha Long cùng ban phục vụ Giáo điểm đi thăm, chúc tết và tặng quà Xuân cho những gia đình khó khăn trong khu vực lân cận.

Cộng đoàn cầu nguyện LTX cũng không quên vào những dịp hè ; trao học bổng cho những học sinh nhà nghèo nhưng hiếu học, trao những chiếc xe lăn cho những khuyết tật, tạo việc làm cho những hoàn cảnh khó khăn, giúp phần nào viện phí cho những bệnh nhân nghèo cần giúp đỡ... Song về mặt vật chất, cộng đoàn cầu nguyện cũng không quên tặng cho họ những món ăn tinh thần; những bài giảng LTX cứ được chuyển tay nhau để nghe cho ấm lòng, nhất là những ngày Xuân về, Tết đến.

Khi chúng ta đang nô nức nói cười, cùng ly chúc mừng nhau, cùng nhau ăn những miếng ngon trên bàn tiệc Xuân,... chúng ta có bao giờ chợt nghĩ đến họ và cầu nguyện cho “những người không có Tết”? Họ là ai?

Rất đa dạng, cả tinh thần và vật chất. Khôn xiết kể!

● Những người nghèo rớt mòng tơi, lụi đui suốt năm, làm nhiều mà chẳng có dư tiền sắm Tết. Họ nghèo lắm, ăn bữa nay đã phải lo bữa mai, khổ vô cùng, hầu như chưa có thời gian rảnh, mở mắt ra đã tìm kế sinh nhai cho đến khuya, chân lấm tay bùn, áo đầm mồ hôi, thế mà họ vẫn không có được giấc ngủ bình an!

● Những người sớm tối thui thủi một mình, lạc loài giữa rừng người, bơ vơ giữa chợ đời. Có thể đó là những người mồ côi cha mẹ – nhất là những trẻ thơ, những người đồ vỡ hôn nhân, những người phải ăn nhờ ở đậu vì tha phương cầu thực, sớm tối rồi bời lảng lo,... Đôi khi họ muốn bật khóc nhưng cũng chẳng còn nước mắt mà khóc!

● Những người không cửa, không nhà, nay đây mai đó, sống kiếp người chẳng khác dân du mục, thuê nhà trọ cũng chẳng yên, chủ lúc nào cũng “đe” tăng giá. Ăn không dám ăn, mặc không dám mặc, bệnh cũng ráng chịu chứ cũng không dám mua viên thuốc uống cầm chừng!

● Những người bị bệnh nọ tật kia – nhất là những người bị chứng ung thư quái ác, họ phải nằm co ro một mình, muốn uống miếng nước cũng không thể tự thân vận động, mà phải nhờ người khác. Gặp những đứa con ngoan, đứa cháu tốt thì còn đỡ tủi thân, không may mà gặp những nghịch tử và ác tôn thì thật bất hạnh, chỉ còn biết khóc và chỉ mong mình được mau chết!

● Những người thất vọng vì điều này hoặc lẽ nọ, ưu tư chông chất, khổ tâm tột cùng. Họ muốn có ai cùng tâm sự để họ trải tấm lòng cho nhẹ bớt, nhưng đâu ai muốn gần người u buồn, vì sợ xui xẻo trong năm mới. Đôi mắt xa xăm, ý nghĩ mông lung, ngồi ủ rũ không thể cười nổi, thế thì làm sao họ có được niềm vui Xuân?

Và còn biết bao những cảnh đời đáng thương khác vẫn hằng ngày ở ngay bên chúng ta.

Trăm người trăm cảnh đọa đày

Những người không Tết, biết ai bạn cùng!?

Như lời Đức Giám Mục Phaolô - Tổng Giám mục Giáo phận Saigon đã chia sẻ trong một dịp về thăm và dâng thánh lễ tạ ơn tại Giáo Điểm : *“Hãy làm cho những người chung quanh nhận ra tình yêu Lòng Thương Xót của Chúa*

đang hiện diện nơi chúng ta, nơi gia đình chúng ta, cộng đoàn chúng ta, giáo xứ chúng ta, qua những lời nói yêu thương, thông cảm và thể hiện tấm lòng cụ thể bằng những hành động bác ái, chia sẻ...” Tấm lòng đó là yêu thương, là cảm thông, là động lòng trắc ẩn và thể hiện lòng thương xót. Thật vậy, ai có lòng yêu thương đồng loại thì mới xứng đáng nhận danh hiệu con người. Là Kitô hữu thì điều đó càng phải được ưu tiên hơn, có vậy mới xứng đáng là môn đệ của Chúa Giêsu: *“...luôn cảm thông nên mới “chạnh lòng thương” những con người khốn khổ mà Ngài gặp ở bất cứ nơi nào...”* (x. Mt 9:36; Mt 14:14)

Thế nên, trong dịp Xuân Đinh Dậu 2017 đang đến gần, cha Long – phụ trách Giáo điểm cũng không quên kêu gọi cộng đoàn sống bác ái làm nên niềm vui ngày Tết. Mong thay trong đêm đón Giao thừa năm nay, và thánh lễ tạ ơn 3 ngày tết cũng có những phần quà được sẻ chia cho những hoàn cảnh túng thiếu. Ấu đó cũng là phương châm của cộng đoàn ***“đốc hết tình này”*** để thương Tết.

Như lời Thánh Phaolô xác định: *“Anh em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lễ Luật”* (Rm 13:8).

Ngày Xuân, xin hãy dành một vài phút để cầu xin Lòng Chúa thương xót chúc lành cho những người nghèo khó hơn mình, xin cho họ cũng được chút vui khi Tết đến, Xuân về.

*Cộng đoàn cầu nguyện LCTX
Giáo Điểm Tin Mừng,
Hiệp Phước 2017*

*Hạt Giống Lòng Thương Xót

HOA TRÁI ĐÀU XUÂN

• Con tên là Anan Lê Thị Tuyên, ở khu 3, xã Quân Khê, huyện Hạ Hòa, tỉnh Phú Thọ. Con ở nơi đây vắng vẻ hoang sơ, chung quanh là người lương, chỉ có một gia đình con là Công Giáo.

Đêm lễ Giáng Sinh, chúng con không đi lễ nhà thờ xứ được, vì quá xa, quá khó khăn. Chúng con buồn lắm. Nhưng nhờ có mấy nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót nên chúng con thấy ấm cúng bình an và tin thác vào Chúa hơn.

Suốt 16 năm, con là người giúp việc cho chồng và cho con. Một mình con phải lo toan gánh vác mọi bề. Con nghĩ đây là Chúa thử cho con vác thánh giá xem có vác được không. Thật sự sức riêng của mình thì con không thể vác nổi thánh giá quá nặng này.

Gia đình con có 3 người. Chồng con là Vincente Trần Văn Đà, 54 tuổi, bị bệnh thần kinh 14 năm rồi. Lúc nặng thì chạy khắp nơi gào thét kinh khủng, lúc nhẹ thì nằm lì bì chẳng làm ăn gì được.

Con trai con là Antôn Trần Văn Toàn, 22 tuổi. Lên 5 tuổi, con con bị viêm não, cầm khẩu và liệt toàn thân mất 4 tháng. Hiện giờ cháu nói được đi được, nhưng cơ thể rất yếu, đầu óc không được ổn định, hay đi lng thang, thường xuyên bị té ngã đập mặt xuống đất.

Ban ngày con phải xích cháu lại. Ban đêm cháu ngủ luôn bị co giật toàn thân. Uống thuốc tây nhiều nên cháu bị nóng, mụn nhọt mọc khắp mặt và thân thể.

Con là người xoay sở mọi việc trong nhà, lại là người nông thôn. Năm nay con bị nhiều bệnh quá, bị u tuyến giáp, huyết áp cao, tim mạch rối loạn, hở van tim, máu nhiễm mỡ, viêm đa khớp xung hết các khớp tay chân. Con không làm ruộng được nữa. Thế nên con ngã lòng, không tin thác vào Chúa, đi xem bói, bỏ đi lễ xưng tội gần 10 năm trời.

Chúa không bỏ rơi con, nên Chúa sai một ông đến đem lòng thương xót Chúa đến với con. Ông tặng con chiếc máy nghe 500 bài giảng lòng thương xót. Con mới biết đến Lòng Chúa Thương Xót được 4 tháng nay nhờ nghe những bài giảng đó. Qua đó, con nhận biết lỗi lầm của mình. Con đã đi xưng tội rước lễ và hàng ngày lần chuỗi lòng thương xót xin Chúa tha tội và chữa lành cho chúng con. Nhưng vì chúng con là người yếu đuối tội lỗi nên con viết thư này xin cha và cộng đoàn cầu nguyện Chúa chữa lành và tha thứ cho chúng con.

Chúng con tin thác vào Chúa.

*Đưa con tội lỗi vùng xa
Anna Lê Thị Tuyên*

• Con tên Nguyễn Thị Chiêm, năm nay 24 tuổi, con ở ngoài Bắc. Gia đình con có người vào trong Nam đến Giáo Điểm Tin Mừng cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót, đã gửi quà Tết về cho mẹ con một chiếc máy nghe 500 bài giảng lòng thương xót.

Hằng ngày ba mẹ con lúc nào rảnh là mở ra nghe cha giảng, con cũng được nghe theo. Con thấy rất hay, và tin Chúa sẽ ban ơn cho ai tin ở Chúa, vì "Ai xin sẽ được. Ai tìm sẽ thấy. Ai gõ sẽ mở..."

Ba con lúc trước ít đi nhà thờ, lười đọc kinh, nhưng từ khi nghe cha giảng qua chiếc đài, ba con đã thường xuyên đi nhà thờ, đọc kinh vào mỗi buổi chiều và buổi tối.

Mấy tháng sau, có người nhà con trong Sài Gòn qua đòi, ba con đã vào đó. Trong chuyến vào Sài Gòn, có 2 chú và 1 bác cả đi cùng với ba con, trong đó có 1 chú và 1 bác cả hiện đang làm ông trùm, ba con kêu mọi người đi lễ lòng Chúa thương xót ở Giáo Điểm Tin Mừng mà không ai muốn đi. Ba con đi cùng 1 chú đến Giáo Điểm. Khi được cha đặt tay lên đầu cầu nguyện, và được nghe cha giảng, ba con cảm thấy lòng mình nhẹ và phấn khởi như là Thiên Chúa đã cho ba con thêm sức mạnh của tình yêu Chúa vậy.

Khi về ngoài Bắc, ba con đi khám bệnh tiểu đường. Hàng tháng lượng đường của ba con vẫn tăng, nhưng tháng này lại tụt xuống, và ba cảm thấy rất khỏe như là đã khỏi vậy.

Từ đó ba mẹ con và mọi người xung quanh cùng giúp chia sẻ những bài giảng của cha cho mọi người, đặc biệt là tới các cụ già.

Con mong niềm tin vào Thiên Chúa sẽ mãi ở trong gia đình con.

Nguyễn Thị Chiêm
<nguyenthichiembg93@gmail.com>

• Con tên là Maria Trần Thị Kim Loan, 38 tuổi, ở Giáo Xứ Quảng Lâm, Bảo Lộc. Con xin làm chứng cho Lòng Thương Xót Chúa.

Con đi khám bệnh, bác sĩ cho biết là con bị ung thư phổi. Con buồn lắm, chỉ biết khóc, khóc thật nhiều, khóc xong con nghĩ ngay tới Chúa và con ra đài Lòng Chúa

Thương Xót để cầu nguyện, nói là cầu nguyện chứ con chỉ có khóc trước tượng Chúa mà thôi.

Con thấy người ta đốt nhang khói bay lên tới Chúa, thì con viết những lời cầu nguyện con đốt chắc cũng bay lên tới Chúa, con thì thầm với Chúa: “Chúa ơi, Chúa thương con, xin Chúa chỉ đường cho con với, con không biết phải làm gì bây giờ nữa, xin cho con được gặp thầy gặp thuốc...” Cha ơi lạ lắm, chiều hôm đó con cầu nguyện như vậy thì sáng hôm sau chị con ở dưới nhà gọi điện lên nói có ông thầy chữa bệnh hay lắm. Con liên hệ lấy thuốc ở đó về uống.

Tháng sau con lên bệnh viện khám lại, bác sĩ nói là con đã đỡ rất nhiều. Trong khi trước đó bác sĩ đã lắc đầu vì nói con đã qua giai đoạn di căn rồi. Thường 3 giờ chiều ngày nào con cũng cầu nguyện Lòng thương Xót Chúa. Con cũng đi lễ và cũng được cha đặt tay cầu nguyện.

Sau đó con đi tái khám, bác sĩ cho biết là bệnh của con đã đỡ tới 60-70% rồi. Bác sĩ hết sức ngạc nhiên vì con lành bệnh nhanh không ngờ được, nhưng đối với con, con chỉ nghĩ là Chúa và Mẹ đã chữa cho con thôi.

Con biết có rất nhiều chuyện Chúa và Mẹ đã làm cho con. Ngày trước khi con chưa bị bệnh, mỗi lần cầu nguyện, con thường nói với Chúa rằng, Chúa ơi con sợ đau lắm, khi nào nếu Chúa có gọi con về thì xin Chúa cho con được chết nhẹ nhàng. Giờ con mới ngẫm ra là Chúa đã làm những điều ấy cho con. Khi nhập viện, bác sĩ nói con phải mổ để thọc giầy vào ngực để hút dịch ra, con sợ lắm, cầu nguyện mãi. Lúc xuống phòng mổ, con nằm trên bàn mổ chờ khá lâu. Sau đó bác sĩ nói là bận, nhờ bác sĩ khác mổ, bác sĩ ấy nói “Từ sáng đến giờ mổ mấy ca mệt rồi, thôi trường hợp này khỏi mổ, chỉ hút dịch bằng kim thôi...”

Lạ hơn nữa là phổi của con đã lung lổ và nát hết rồi mà con không bị đau nhiều nữa. Con có nhắn tin xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho con và cha đã nhắn tin lại “An tâm tin tưởng phó thác vào Lòng Thương Xót Chúa, cha và cộng đoàn cầu nguyện cho...”. Con an tâm lắm.

Từ khi biết đến Lòng Thương Xót Chúa, con rất bình an và con còn được Chúa tặng cho con máy nghe 500 bài giảng Lòng Thương Xót Chúa nữa. Đúng là món quà tuyệt vời nhất con nhận được từ trước đến giờ.

Xin Chúa cho cha có sức đi rao giảng Lòng Thương Xót Chúa để chúng con được nghe Lời Chúa.

Con chỉ biết hát lên lời tạ ơn trong nước mắt: “Đền muôn đời con cảm tạ ơn Chúa, đền muôn đời con ngợi khen danh Chúa, muôn muôn đời con ca vang tình thương Chúa, và mãi mãi con nhớ công ơn Người...”

Maria Trần Thị Kim Loan
Giáo Xứ Quảng Lâm, Bảo Lộc

• Con tên là Giuse Trần Thanh Vũ, 41 tuổi, ở Bình Dương. Con lập gia đình được 8 năm, có cháu trai 6 tuổi rất ngoan. Vợ chồng con rất thương yêu nhau. Con là người Sài Gòn, nhưng lập nghiệp ở Bình Dương.

Thật hồ thẹn, con theo học đạo và cưới được vợ đã hơn 8 năm, vậy mà đến nay con mới biết đến lòng thương xót Chúa qua những bài giảng của cha. Đó là nhờ người chị em gần nhà đem thẻ nhớ đến nhờ con copy những bài giảng về lòng thương xót của Chúa.

Từ đó cho đến nay, con đều nghe bài giảng của cha được post lên trang web muoichodoi.info hằng ngày. Những bài giảng của cha đã để lại trong con ít nhiều cảm xúc vui buồn, cũng có khi con vừa ăn vừa khóc! Với con, những bài giảng của cha hiện

giờ là món ăn tinh thần không thể thiếu trong cuộc sống hằng ngày.

Vợ chồng con vừa tới qua đi xưng tội, đầu vẩy hiện giờ đứng trước mặt Chúa trước mặt cha và cộng đoàn, con luôn là 1 người tội lỗi và rất là yếu mềm. Xin cha cùng cộng đồng hiệp thông cầu nguyện để đức tin con luôn vững mạnh, cho con biết làm việc bác ái, cho con siêng năng lần chuỗi mân côi và đọc kinh lòng thương xót Chúa vào mỗi 3h chiều.

Những dòng tâm sự này gởi đến cha mà con không ngăn được dòng nước mắt. Chiều nay cũng vậy, con vừa chạy xe đi dự thánh lễ mà trong đầu con luôn nghĩ về cha cùng những bài giảng về lòng thương xót Chúa mà mắt con ướt đẫm.

Như một phép màu, Chúa đã cho con biết ăn năn thống hối tội lỗi của mình. Con cảm nhận được từng ngày từng giờ Chúa thay đổi trong con rất nhiều!

Con thật hạnh phúc khi được biết đến Lòng Chúa Thương Xót qua cuốn "Tâm Thư Lòng Nhân Hậu Của Cha" mà vợ con xin trong nhà cha mẹ ruột về để cho con đọc, thì được biết mẹ vợ con thường xuyên cầu nguyện khẩn cho con biết đến lòng thương xót Chúa. Để rồi Chúa cho con gặp được người chị em hàng xóm nhờ con copy các bài giảng của cha, để rồi cho con biết đến Chúa qua những bài giảng của cha. Thật tuyệt vời làm sao! Chỉ trong vài ngày mà Chúa đã thay đổi được định hướng trong con. Trang web muoichodoi.info con cũng đặt làm trang chủ cho cuộc đời mình.

Suốt mấy tuần qua, ngày cũng như đêm, lúc nào con cũng nghe bài giảng của cha. Con đã download những CD bài giảng LTX và chia sẻ cho không ít người, vì công việc của con hiện giờ là mua bán sửa chữa điện thoại di động. Hề những ai có nhu cầu cài nhạc là con giới thiệu về bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Đó là cách con loan truyền Lòng Chúa Thương Xót bằng phương tiện truyền thông hiện đại như chiếc máy 500 bài giảng của cha hiện nay, phải không cha?

Trần Thanh Vũ

**Bác Ái Mừng Xuân Đinh Dậu – Thiên nguyên Tín Thác*

HÁT MÃI CÂU HÒ...

Khi nói về quê hương Đồng Tháp, nhiều người thường nghĩ đến những cánh đồng mênh mông ruộng lúa, những cánh rừng tràm bạt ngàn xanh thẳm, dòng phù sa mênh mông - tươi mát ngọt ngào mỗi khi mùa nước nổi về.

Trong cuộc sống ai cũng có ước mơ, có khát vọng. Có những ước mơ rất cao sang, có những ước mơ rất đời thường. Nhưng bất hạnh thay, đôi khi có những ước mơ giản dị nhất nhưng không phải bao giờ con người cũng thực hiện được. Đối với người khiếm thị, ước mơ giản dị nhất nhưng cũng lớn lao nhất của đời mình là được nhìn thấy ánh nắng ban mai, khi mặt trời chiếu rọi những giọt sương long lanh trên vòm lá..., thấy cuộc sống xung quanh, thấy gương mặt những người thân yêu, Nhưng nào họ đã được thỏa nguyện.

Với tình yêu thương, sự sẻ chia chân thành đối với những người kém may mắn. Ngày 07/01/2017, cộng đoàn cầu nguyện Lòng Thương Xót Giáo điểm Tin Mừng và nhóm thiện nguyện Tín Thác có chuyến hành trình về miền Tây để thăm và tặng 480 phần quà cho hội người mù Huyện Tháp Mười và 170 phần quà Xuân cho những gia đình khó khăn tại Xã Phú Điền - Tỉnh Đồng Tháp.

Giữa những bộn bề khó khăn của cuộc sống, ai cũng phải tất bật trong cuộc mưu sinh để có miếng cơm manh áo. Vì vậy việc chia sẻ, yêu thương một người khác là điều không dễ. Nhưng nếu ta có một tình yêu thương chân thành, một chút lòng hào hiệp, sự thành tâm và một việc làm, một nghĩa cử dù rất nhỏ ta cũng sẽ đem lại cho những người kém may mắn hơn ta một niềm tin, một nghị lực vào cuộc sống.

Lên đường rời khỏi Giáo Điểm khi trời chưa sáng hẳn. Cả nhóm đều vội vã chạy đua với những hàng cây ven đường để kịp thời gian đã hẹn. Mỗi người một nhịp cầu để nhanh chóng chuyển hàng xuống xe. Những giọt nắng

ban mai của vùng đất phù sa hòa lẫn với cái tiết Xuân về cũng làm ướt đầm lưng áo trên mỗi thiện nguyện viên.

Sau hơn 30 phút, cả khoảng sân rộng lớn của Phòng TBXH huyện Tháp Mười ngập tràn màu sắc xen lẫn tiếng cảm ơn thì thầm của những con người khiếm thị, những ánh mắt mờ ảo hay chỉ thấy màu đen hôm nay họ như được mở ra qua những nụ cười rạng rỡ.

Không ai bảo ai mỗi thiện nguyện đều từng người một lên nhận quà và giúp họ đưa ra bên ngoài. Họ nắm lấy bờ vai chúng tôi như cố tựa vào để tìm thấy được một chút bình yên, chút sẻ chia trong cuộc sống. Có lẽ họ cũng ao ước lắm được nhìn thấy những con người đã không ngại xa xôi đến đây để nắm lấy bàn tay họ. Suốt cuộc đời sống trong tăm tối, họ chỉ cảm nhận xung quanh bằng cảm giác của đôi bàn tay. Nhưng có lẽ trong tận đáy lòng họ vẫn cảm nhận được hơi ấm của trái tim, hơi ấm của lòng nhân ái.

Đâu đó từ một góc cổ thụ, tiếng hò rất giọng miền Tây Nam bộ : *Hồ...ớ...ớ...ớ*

Tháp Mười gọi anh về

*Lai Vung anh cũng nhớ
Nhớ tràn về nơi đây...
Ngày Xuân mênh mông lúa
Gió mang quà tết mênh mông
Áo trên người đỏ thắm
Mang tên lòng tín thác
Sao thơm như hương lúa... ơ.....ơ.....hò ờ...
Miệng ai xinh nụ cười....*

Trên suốt chặng hành trình mà đoàn đã đi qua - mỗi một ngôi nhà, mỗi một cuộc đời, mỗi một mảnh đất để lại trong lòng người đi một nỗi niềm nhân thế. Giữa mênh mông sóng nước, đất trời như nối liền một dải, những ngôi nhà chông chênh trên mặt nước như chính cái bấp bênh của những cuộc đời nghèo. Biết bao người dân nơi đây mưu sinh trên chiếc xuồng bập bênh để tìm con tôm, mớ tép.

Những chiếc cầu tạm bợ bắc qua mương, những ngôi nhà nằm chênh vênh như muốn sạt lở bất cứ lúc nào...Tất cả toát lên cái nghèo của một miền quê sông nước. Con người miền Tây vốn hiền hòa, nhưng thiên nhiên dường như không ưu đãi họ. Họ phải luôn đối diện với cái đói, cái nghèo.

Tất cả những con người trong cộng đoàn cầu nguyện LTX Giáo điểm nói chung và nói riêng những thiện nguyện đang trong chuyến công tác, không phải ai cũng đã no cơm, ấm áo. Vẫn còn rất nhiều người họ vẫn tạm bợ trong cảnh “giật gấu vá vai”. Tuy nhiên bằng sự yêu thương, bằng niềm đồng cảm, và cả tấm lòng xót thương đồng loại - họ muốn chia nhau một miếng cơm để làm ấm lòng người kém may mắn hơn họ.

Cả nhóm hồi hả đi tiếp dưới sự chỉ đạo của cha Giuse Long chuẩn bị hàng quà để di chuyển đến xã Phú Điền. Đường nhỏ, đá cát ngổn ngang nên chiếc xe oằn mình than thở không đi được nên cả nhóm đành cuộc bộ. Mấy ngàn bước

chân nghèo nàn, những chiếc cầu tạm bợ cũng phải rên lên rã rạc khi bị cả nhóm chúng tôi bước qua.

Đến nơi khi mọi người đã tập trung đông đủ. Mọi người tranh thủ chuyển quà xuống tập trung về một vị trí. Sau lời phát biểu của chính quyền địa phương và của cha Giuse, việc phát quà diễn ra trong niềm rưng rưng xúc động.

Cuộc đời của mỗi con người, sự sẻ chia, đồng cảm, yêu thương và cách đối xử với mọi người xung quanh chính là thước đo của giá trị. Biết cúi xuống nâng đỡ người khác ta sẽ nhận được sự bình yên thanh thản. Và chính tình yêu ấy sẽ xoa dịu nỗi đau thương của mỗi con người để họ đừng rơi vào tuyệt vọng.

Con mưa chợt ào xuống như một sự đồng cảm của Đất với Trời, một tiết Xuân giao duyên với những mảnh đời túng thiếu, như òa lên với những hạt nước mắt vì niềm vui. Niềm vui và một ngày mai tươi sáng hơn. Niềm vui với cái Tết sum vầy, đông đầy ủa an.

Vùng đất, con người Đồng Tháp là vậy; luôn hiền hòa và mến khách. Những cánh đồng mênh mông, những đóa sen hồng trên đầm lầy Đồng Tháp Mười. Hình ảnh chiếc ghe thương hồ bồng bênh theo con nước lớn, nước ròng, với tiếng sóng vỗ rập rình mạn ghe. Chợ búa, hoặc nơi xóm làng đông đúc là bến đậu mua bán; chuyển đi buôn khi ngắn khi dài, bến đậu là nơi đợi, nơi chờ với cô gái bán vằm trên chiếc xuồng con cùng tiếng rao hàng ngân dài theo sóng nước.. tiếng hò mái dài... lại chợt cất lên trong đầu tôi...

“Hò...ới...ơ...ơ...”

*Ơi Tháp Mười góc chiều thương nhớ
Tình quê hương đi đâu cũng quay về
Trong giấc ngủ mơ màng câu vọng cổ
Lòng thương xót chọn đau khổ làm quê...”*

*Thiện nguyện Tháp Mười
Nắng Xuân 2017*

*Chứng Nhân LTX tại Hải ngoại

XUÂN HỒNG ÂN

• **Thụy Điền (mùa tuyết rơi)**

Con là Maria Nguyễn Thị Thái, 70 tuổi, ở Thụy Điền. Cách đây 2 tháng con đi khám mắt và được bác sĩ báo cho biết con phải thay thủy tinh thể 2 mắt. Con có viết thư về Việt Nam nhờ cha và cộng đoàn lòng thương xót khẩn cho cuộc phẫu thuật này được an toàn và may mắn.

Tạ ơn Chúa. Bây giờ mắt của con đã nhìn thấy rõ.

Con cũng đã xin cha khẩn cho cháu ngoại của con là Nguyễn Hoài Nhi, 17 tuổi. Cháu bị mổ đầu gối chân. Mới mổ xong được ít ngày, cháu đi lại bị ngã rất đau và nghĩ sẽ bị đứt gân ở đầu gối chân mới mổ. Con lại viết thư xin cha và cộng đoàn cầu nguyện xin Chúa chữa lành. Hiện giờ cháu không thấy đau nữa.

Tạ ơn Chúa đã chữa cho con và cháu con khỏi bệnh. Thật là điều kì diệu.

Con xin cảm tạ Chúa.

Maria Nguyễn Thị Thái
<thainguyensw@yahoo.com>

• **Nhật Bản (xứ sở mặt trời)**

Con là Nguyễn Thị Mai, sống bên Nhật. Con nhận được nhiều hồn gâ của Chúa. Con xin kể hồng ân lớn nhất.

Con trai của con là Gioan Dũng, 33 tuổi, bị ung thư di căn qua phổi và 2 gan. Phổi và gan đã có nhiều đốm đen. Nhà con ở lầu 3 của 1 chung cư, khi Dũng bê cái tivi bị hư xuống nhà dưới để bỏ đi, vì tivi nặng nên Dũng bị vẹo sống lưng. Đi bệnh viện chụp quang tuyến thì bác sĩ cho biết là xương lưng bị gãy mà trong người có chỗ không tốt phải mổ để lấy ra. Nhưng khi mổ xong thì phải vô thuốc, mà lúc vô thuốc thì sợ phổi sẽ bị bộc phát, không cứu chữa được.

Con lo lắng lắm, cầu nguyện xin Chúa cứu chữa. Tạ ơn Chúa. Khi vô thuốc thì Dũng không bị sao cả. Sau thời gian điều trị thì Dũng đã được khỏi bệnh... Đó là ơn Chúa ban cho gia đình con, và còn nhiều ơn khác nữa.

Nhưng Chúa vẫn còn thử thách gia đình con. Vợ chồng con cái không được hòa thuận. Con rất là đau khổ. Con có 3 đứa con. Lúc còn nhỏ, Chúa Nhật con vẫn dắt cả 3 đi lễ và học giáo lý. Nhưng bây giờ các con của con đã bỏ không đi lễ Chúa Nhật, chồng con cũng thế! Con rất là buồn. Nhưng từ khi nhận được máy 500 bài giảng Lòng thương xót, con nghe và con rất vui, được an ủi. Con tin chắc rằng chỉ có lòng thương xót Chúa mới cứu được gia đình con.

Từ giờ trở đi, con sẽ đến với các chị em để cầu nguyện lòng thương xót Chúa, xin ơn thánh hóa gia đình con, các con, các cháu của con, cho chúng đến với Chúa. Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho gia đình con.

*Thắm và Cúc, USA
<inhaxiodoan@gmail.com>*

• **Du Học Sinh Mỹ**

Con tên là Yến, hiện đang sống và học tập ở Mỹ. Con được biết cha đã có dịp ghé qua tiểu bang nơi con ở nhưng con không có cơ hội được gặp cha.

Khi còn ở Việt Nam, có lần con được người bác kể cho nghe về những buổi chia sẻ, cầu nguyện lòng thương xót Chúa ở nhà thờ Chí Hòa, nhưng con chưa được tham dự. Khi sang đây rồi, cuộc sống gặp nhiều khó khăn vào thời gian đầu nên con thường hay tâm sự với ông con, ông đã chia sẻ cho con về những bài giảng của cha. Qua ông, con được biết đến trang web muoichodoi.info. Ông khuyên con nên nghe bài giảng của cha mỗi ngày để thêm vững niềm tin.

Từ đó đến nay, con vẫn cố gắng để nghe bài giảng của cha mỗi đêm. Qua những bài giảng, con thấy rất nhiều người được ơn quay trở lại. Con cũng hy vọng một ngày nào đó bản thân con cũng sẽ thay đổi để trở nên một người sống đạo như những nhân chứng.

Mặc dù trên con đường rao giảng lòng thương xót Chúa gặp nhiều khó khăn, con cầu nguyện xin Chúa cho cha vững lòng tin để ngày càng có nhiều người quay trở lại đạo. Được biết cha hiện nay đang coi Giáo Điểm Tin Mừng, con rất vui vì cha có thể rao giảng lòng thương xót Chúa đến cho nhiều người hơn. Con tin rằng với lời cầu nguyện của cha và cộng đoàn dân Chúa, nhiều người sẽ biết đến lòng thương xót Chúa.

Thưa cha, mặc dù con biết đã muộn, nhưng con được biết nơi cha đến rất khó khăn. Con muốn đóng góp một phần nhỏ để giúp đỡ giáo xứ cũng như người khó khăn. Con không có cơ hội để về Việt Nam, nên con không thể giúp sức cùng với cha nhưng con xin đóng góp 1 phần tiền học của con. Con không có nhiều, nhưng con thấy vẫn còn rất

nhều người khổ hơn con nên con rất muốn được chia sẻ bớt 1 phần gánh nặng cho cha và cộng đoàn. Con rất mong mình có thể đóng góp một phần vào công cuộc truyền đạo và rao giảng lòng thương xót Chúa.

Con cũng xin cha cầu nguyện cho con và gia đình được quảng đại hơn, biết giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn. Vì ba con mất sớm, mẹ con phải một mình bươn chải, làm việc ở nơi xa xôi hẻo lánh để nuôi 2 chị em con ăn học, xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho mẹ con được bình an, công việc thuận lợi và vượt qua được cám dỗ.

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con sớm có được việc làm ổn định để giảm bớt gánh nặng cho mẹ con và cho em con được học tập tốt.

Chúc cha dồi dào sức khỏe để xây dựng một giáo xứ vững mạnh và mang lòng thương xót Chúa đến cho nhiều người hơn.

Con chào cha,

<ritatrinh@gmail.com>

• Thương Gia Mỹ

Con tên là Lee Anna Chang, ở Seattle WA, thuộc giáo phận St Paul, Hoa Kỳ

Cách đây 4 tháng, con có gọi điện về Việt Nam, xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con bị bệnh đau gối thấp khớp. Vì bệnh lâu ngày, con sợ 2 đầu gối của con phải mổ thay khớp...

Cảm ơn Chúa Giêsu đầy lòng thương xót đã nghe tiếng con kêu cầu.

Sau khi khám, bác sĩ cho biết không sao, không cần phải mổ để thay khớp đầu gối nữa, chỉ cần điều dưỡng và uống thuốc thì sẽ khỏi.

Nhưng bây giờ con không uống thuốc nữa mà đầu gối cũng không thấy đau, thỉnh thoảng con có thể quỳ gối mà đọc kinh, thật là sung sướng! Kể cả bệnh cao máu của con cũng được Chúa chữa lành!

Con mừng quá gọi điện về cho cha để tạ ơn Chúa. Cảm ơn cha, người đầy tớ của lòng thương xót Chúa. Con là kẻ hư vô mục nát phần hồn lẫn phần xác được nghe và thấy các việc Chúa làm qua những chứng nhân trong các bài giảng của cha.

Con muốn về Việt nam để làm chứng cho Chúa, vì con không muốn làm người phong hủi được chữa lành không quay trở lại tạ ơn Chúa. Con nguyện đọc kinh lần chuỗi lòng thương xót mỗi ngày, dù con chỉ là kẻ hư vô đầy vực sâu tội lỗi.

Nguyện xin Chúa ban ơn soi sáng và can đảm để cha dám hy sinh thân thể rao giảng Tin Mừng Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người.

*Lee Anna Chang
<leechang98118@yahoo.com>*

*Chứng Nhân Lòng Thương Xót tại Việt Nam

XUÂN QUÊ HƯƠNG

• Giáo phận Bà Rịa

Con là Maria Huế, 26 tuổi ở Vũng Tàu, Giáo Phận Bà Rịa.

Lòng con mang đầy nỗi niềm, con xin dâng lên Chúa và xin chia sẻ với Cha. Con được Chúa yêu thương con mỗi ngày mà không biết, qua biến cố xảy ra làm con tỉnh thức. Con nhận ra và đến với lòng thương xót của Chúa để con thấy lòng mình được an vui.

Con là người Công Giáo được 11 năm nay vì có là cha mẹ con lấy nhau nhưng mãi mới làm phép cưới. Cha con là người bên lương. Con được biết và đến với Chúa qua giáo lý dự tòng.

Con là kẻ yếu đuối tội lỗi lắm, cũng mới biết đến lòng thương xót Chúa được 6 tháng nay thôi.

Trước đây con cứ nghĩ mọi thứ mình có là do sức mình, rồi chạy theo tiền bạc, ganh đua với mọi người. Trong lúc con đau bệnh khám chữa ở nhiều bệnh viện vì đau dai dẳng vai gáy mà chưa tìm ra bệnh gì, cũng ngay sau thời điểm con của chúng con chết vì bị lưu thai vì cũng mới kết hôn chưa đầy 1 năm. Con như mất hết niềm tin, cảm thấy lòng đầy hoang mang nặng trĩu.

Con về nhà mẹ đẻ ở Biên hòa để tiện chữa bệnh. Mẹ con bảo nếu con tin thác vào Chúa thì mọi sự đều có thể, hãy tin vào quyền năng của Chúa, đừng cứng lòng. Vậy nên mẹ rủ con đến với cha để cầu nguyện lòng thương xót Chúa. Con cũng đi dù lòng chai cứng.

Lần đầu tiên đến Giáo Điểm Tin Mừng, con ngạc nhiên vì sao người đông như vậy. Đây cũng chẳng phải nhà thờ to đẹp để gì mà là Giáo Điểm Tin Mừng ở heo hút, tìm và dò hỏi đường mãi mới tới được nơi.

Hôm đó con được nghe cha giảng về lòng Chúa thương xót, và được tận tai nghe mắt thấy các chứng nhân lên chia sẻ, trong đó có một người ngoại đạo lên làm chứng về người em trai được Chúa cứu chữa khỏi cái chết trong vụ tai nạn giao thông.

Lòng con chai cứng như đá ấy được đánh thức sau ngày đi lễ trên cha về. Con như được tỉnh thức và biết phó dâng vào Chúa. Con bắt đầu lần mò đọc kinh lòng thương xót và lần hạt mỗi ngày vào 3 giờ chiều theo quyển sách được cha phát, rồi vào nghe bài giảng của cha hàng ngày trên trang web muoichodoi.info. Đó là "cái việc xa xỉ" mà trước đây con chẳng bao giờ làm! Mang tiếng là Công Giáo chứ con không thuộc kinh nhiều, lễ nào cũng không biết, phải có người nhắc.

Con xin kể thêm các ơn khác mà Chúa ban cho con để giờ con mới nghiệm ra mà không tả xiết. Cái thời còn sinh viên, con bị u nang buồng trứng to gần bằng quả trứng. Mới phát hiện ra, con cũng lo sợ, chạy chữa và có cầu nguyện với Mẹ Maria và Chúa chữa cho con. Sau 3 tháng uống thuốc, con đi tái khám lại, bác sĩ cho kết quả bình thường trở lại. Đó là ơn Chúa ban mà con có nhận ra đâu!

Thời gian cứ trôi qua. Con ra trường tìm được việc ngay ở 1 công ty lớn của Nhật, rồi con kết hôn. Chúa ban cho 1 người chồng tốt, có đạo và hay nhắc nhở con các việc đạo đức. Con lại được sống trong một gia đình chồng tốt. Má chồng rất tâm lý, thương con dâu.

Sau nữa, cái đợt con bị đau vai gáy, chưa tìm được nguyên nhân thì con có nhắn tin nhờ cha và cộng đoàn cầu

nguyện cho con. Sau gần 3 tháng chữa trị đông y châm cứu uống thuốc, được chuẩn đoán đau viêm cơ, giờ con đã bớt khoảng 40% rồi. Dù chưa khỏi hẳn nhưng con cũng tạ ơn Chúa. Chúa ban cho con sao thì con bằng lòng vui vẻ vậy.

Chúc cha luôn được hồng ân Chúa sáng soi và bình an để tiếp tục làm việc tông đồ rao giảng lòng thương xót Chúa, để nhiều người được tỉnh thức.

Con, Huế Nguyễn
<huenguyen.3979@gmail.com>

• **Giáo Phận Nha Trang**

Con là Tạ Thị Xuân Nhơn, năm nay con 24 tuổi, con ở Khánh Hòa và con không có đạo.

Con biết đến Chúa và cha do một sự thật tình cờ. Trước đây con từng nghĩ rằng chẳng có thánh thần nào ở trên đời cả, thậm chí con còn coi thường và không thèm đón nhận những người mà mãi sau này con mới biết đó là những người đi loan truyền lòng thương xót của Chúa đến với mọi người. Giờ nghĩ lại con thấy mình thật đáng trách.

Thật ra gia đình bên nội con theo đạo Công Giáo, còn bên ngoại con theo đạo Phật. Nhưng gia đình bên nội con bỏ đạo từ lâu rồi, vì vậy khi ba mẹ con đến với nhau thì không làm nghi lễ trong nhà thờ (*con cũng không rõ đó gọi là nghi lễ gì?*)

Cách đây 4-5 năm gia đình bác con, ba và cô con bắt đầu đi lễ lại, cũng là đi lễ thay cho bà nội con vì bà đã già yếu. Riêng nhà con chỉ có mỗi ba con là quay lại với Chúa, con và mẹ thì không, chị con thì đã theo chồng (bên chồng chị con cũng không có đạo).

Ba con luôn mong mỗi một ngày nào đó mẹ và con cũng sẽ nhận ra Chúa và trở về, nhưng tất cả đều đáp lại

bằng sự im lặng, riết rồi ba cũng không còn bày tỏ mong muốn đó cùng ai nữa.

Cho đến đầu tháng 05/2016, nội con qua đời vì bệnh già sức yếu. Đây là lần đầu tiên con đặt chân đến nhà thờ để dự thánh lễ an táng của nội và có lẽ cũng từ đây, trái tim con bắt đầu thổn thức cứ như vừa tìm lại được thứ gì đó đã đánh mất bấy lâu nay.

Khi mọi người bắt đầu di quan vào nhà thờ và vào chỗ ngồi ổn định, sao trong con bỗng có cái cảm giác lạ lẫm. Con nhìn mọi người xung quanh, những cử chỉ, hành động người ta làm cái gì đối với con cũng lạ lẫm. Trong lúc chờ đến giờ cha ra hành lễ, những bài thánh ca được vang lên, con nghe sao nó buồn da diết. Trong con thốt lên: "Ôi thánh ca hay mà sao buồn đến vậy?". Thế là nước mắt chực rơi.

Đến giờ cha hành lễ, ở trên cha xướng lên thì ở dưới mọi người lại đọc theo cha. Riêng hai chị em con và mẹ thì đứng im vì chúng con không thuộc kinh. Tự dưng con cảm thấy có lỗi với nội vì con không thuộc kinh nên không thể cùng mọi người đọc kinh cầu nguyện cho nội.

Kể từ giây phút đó con cảm thấy Chúa đã lay chuyển được con. Con bỗng cảm thấy mình yêu mến những con người đang có mặt nơi đây, yêu cả những lời kinh mà họ đọc. Dù cho lúc đó con chưa biết Chúa như thế nào nhưng trong con cảm nhận Chúa đang hiện diện nơi đây, thực sự, và đang chứng giám cho tất cả mọi người.

Lễ xong mọi người di quan ra mộ rồi về. Đứng trước mộ nội, con hứa sẽ thuộc kinh để hằng đêm con sẽ đọc kinh cầu nguyện cho nội.

Tối đó về nhà con lên mạng tìm nghe những bài hát thánh lúc chiều và tìm những bài kinh cơ bản để học. Thực ra con không học gì, con chỉ đọc, đọc hoài như vậy rồi

thuộc luôn. Lúc đầu con đọc chẳng hiểu là mấy, nhưng càng đọc lại càng thấm. Bây giờ con đã nhận ra được ý nghĩa từng lời kinh con đọc rồi. Đến nay con thuộc được 6 kinh và vài bài hát. Cả ngày lúc nào rảnh con lại hát, đôi khi nhớ tới nội, con lại khóc rồi lại có động lực hơn.

Chúa đã thay đổi con người con rất nhiều. Mỗi ngày sau khi đọc kinh xong con đều gửi lời "Tạ ơn Chúa" vì những ơn mà Chúa đã ban cho con, dù là nhỏ bé thôi, nhưng nhờ đó con cảm thấy cuộc sống của mình đang tốt lên từng ngày và con nghĩ tất cả là nhờ có Chúa. Con cũng tìm xem video Cuộc đời của Chúa Giêsu để hiểu rõ hơn về Chúa, về quyền năng và những đau khổ mà Người phải trải qua. Cũng nhờ vậy con đã hiểu hơn về nguồn gốc của con người, để biết con cũng là một đứa con của Cha trên trời, và tự nhủ với lòng "Đã đến lúc con phải trở về với Chúa." vì Chúa đã gọi con 3 năm nay rồi mà giờ con mới nghe.

Chuyện là cách đây khoảng 3 tháng, giáo xứ nơi con ở đem tặng gia đình con máy nghe 500 bài giảng lòng thương xót Chúa. Con nghe chẳng hiểu cho lắm, nhưng ba con ngày nào cũng mở, thế là cả nhà cùng nghe, nghe riết rồi lại thấy thích nghe, cho dù bây giờ bài giảng đã quay tua lại bài giảng đầu tiên luôn rồi thế mà nhà con vẫn mở nghe hoài không thấy chán.

Hiện tại con vẫn đọc kinh cầu nguyện mỗi ngày, cầu bình an cho gia đình và mọi người, và cũng cầu mong Chúa chữa lành bệnh giúp con. Con bị viêm da cơ địa 3 năm rồi. Con mắc bệnh khi còn đi học, nay con đi làm được hơn 2 năm. Bệnh của con cứ phát đi phát lại, con ngứa ngáy khắp hai cẳng chân, gãi đến khi rớm máu thì mới dừng tay được. Những tháng bệnh phát nặng con gãi ngày gãi đêm. Con buồn lắm nghĩ mình mãi mãi phải sống chung với nó. Mặc dù chữa chạy đủ thuốc từ tây y đến đông y. Chạy Nha

Trang, con đi Quy Nhơn rồi đến Sài Gòn, cứ còn thuốc thì đỡ bệnh ngưng thuốc bệnh lại tái phát. Đến khi con hết sức chịu đựng rồi thì ba con mới nói thôi vào đan viện có tượng Đức Mẹ ở đó cầu nguyện đi, có lòng tin thì vào cầu xin Mẹ để Mẹ giúp cho. Đến nay con đi được 1 tháng rồi, cứ chiều thứ 7 hằng tuần con lại vào xin Mẹ cho con lành bệnh. Con cũng nguyện với Mẹ là xin cho con được ơn chữa lành con sẽ theo đạo luôn. Con đi được 3 bữa thì về thấy đỡ đỡ, lúc trước tối nào về con cũng gãi, nay năm ba bữa con mới tái phát một lần. Nhưng có những hôm lại tái phát nặng, con lại gãi đến rớm máu, con lại thấy buồn lắm, con nghĩ Mẹ đã không nghe thấu lời con hay là Chúa đã không nhận lời con. Nghĩ rồi con lại quyết tâm hơn, vì biết đâu Chúa đang thử thách mình, con lại đi tiếp lần 4 lần 5, cứ đi và cứ mong một ngày Mẹ sẽ nhìn thấu con và Chúa sẽ nhận lời con.

Trong con giờ mong lắm, mong được ngày theo học đạo, được đi lễ như bao người, để được Chúa đón nhận và sáng soi, được hưởng những hồng ân Chúa ban.

Tới đây con xin gửi lời cảm ơn cha và cộng đoàn. Cầu cho cha và cộng đoàn được bình an và được nhiều hồng ân của Chúa. Cầu cho những người đi rao giảng lòng thương xót của Chúa đến với muôn dân luôn được tín yêu và đón nhận.

Tạ Thị Xuân Nhơn
<pongxu116@gmail.com>

• **Giáo Phận Vinh**

Con là Maria Nhung, ở xứ Gia Hòa - Xuân An - Nghi Xuân - Hà Tĩnh.

Em trai con học đại học xong đi du học Nhật, sang đó theo đòi bạn bè ăn chơi, uống rượu hút thuốc nhiều, đánh nhau rồi bị bắt giam 3 tháng. Sau khi em con được thả ra thì

tâm thần không bình thường nữa. Về Việt Nam đi khám thì họ nói em bị trầm cảm. Ra Hà Nội khám thì được chẩn đoán là bị tâm thần phân liệt, thường xuyên cười nói một mình, không ăn không ngủ được nên gần như không còn sức. Bác sĩ kê thuốc cho em con bảo phải uống lâu dài, mỗi tháng hơn 3 triệu tiền thuốc. Đối với gia đình con đó là một gánh nặng lớn khi mà cha mẹ là nông dân, còn phải gánh nợ ngân hàng và nuôi hai đứa em sau của con cũng đang đi học xa. Thế nhưng khi uống thuốc vào và kiêng được rượu, em con không cười nói một mình nữa, nhưng cũng không biết nghĩ cho ai, chỉ nghĩ mỗi nhu cầu của mình, không tin có Chúa, không tin ơn riêng nào cả.

Em gái con đi học xa, yêu người bên lương, quan niệm sống cũng thay đổi, không phải chúng con ghét bỏ gì về người ngoài đạo, nhưng thấy em con trở nên xa đạo nên chúng con cũng lo lắng, không muốn em con quen người đó.

Ông ngoại con nay đã hơn 80, nghiện rượu nặng, sức khỏe yếu đi rất nhiều. Chúng con lo ông sẽ chết mà không kịp tỉnh rượu.

Tuy nhiên, chúng con thật cảm tạ chúa, và cảm ơn cha rất nhiều, mọi chuyện đã qua đi. Sau khi mẹ và chồng con vào Giáo Điểm Tin Mừng xin cha cầu nguyện, và con cũng nhắn tin xin cha cầu nguyện, rồi em trai con học trong Sài Gòn cũng đến xin cha cầu nguyện. Sau đó tình trạng em con đỡ hẳn, con tin rằng Chúa đã nghe những lời cầu nguyện của cha. Và đến giờ, mới vài tuần sau lời cầu nguyện đó, em trai con đã khác hẳn, vui vẻ, biết quan tâm đến người khác, biết suy nghĩ. Em con đang đi làm cho một công ty máy tính gần nhà, và mặc dù đang uống thuốc (lần trước lấy uống chưa hết) nhưng con tin là chúa đã nhậm lời chúng con và em con đã khỏi bệnh.

Em gái con cũng đang làm bếp cho một quán ăn gần nhà, và có vẻ em rất vui với công việc đó, không còn lưu luyến người bạn ngoại đạo đó nữa.

Ông con đã cai được rượu và đã khỏe hơn nhiều.

Và hơn cả, ơn đặc biệt mà Chúa đã thương ban cho con là cha mẹ con đã biết cậy trông vào Chúa. Chỉ cần biết trông cậy Chúa, mọi chuyện ở cuộc đời này sẽ trở nên nhẹ nhàng. Con biết rằng nếu chỉ với sức mình mà không có lòng trông cậy, chúng con rốt cục sẽ không làm được gì cả, và cuộc sống sẽ đau khổ biết bao.

Vậy nên con viết thư này, cảm ơn cha đã thương cầu nguyện cho chúng con, thực sự đó là một ân huệ rất lớn.

Xin cha cầu nguyện cho con đủ khôn ngoan để biết cách đưa Chúa đến cho mọi người. Đó là tâm nguyện từ lâu của con. Con ước mong Chúa sẽ sử dụng con để rao truyền tình thương Chúa đến với những người con gặp, vì thực sự cuộc sống con đã được nhận rất nhiều tình thương của Chúa. Nhưng nếu không được ơn Chúa, con sẽ không làm gì được. Con nói năng kém cỏi, khả năng thuyết phục không có. Con là giáo viên dạy ở một trường cấp 3, khả năng tốt nhất của con là các môn học tự nhiên, ngoài ra con không có năng khiếu về việc gì khác. Chỗ con dạy chỉ có con là giáo viên theo đạo Công Giáo, một số giáo viên theo đạo Phật, còn lại là bên lương. Học sinh của con cũng có nhiều em theo đạo Công Giáo, nhưng thật đáng buồn vì các em hầu như là những học sinh không gương mẫu, mà con thì không biết làm sao để các em hiểu, chính những gương xấu của các em làm cho định kiến của xã hội về đạo mình càng tăng thêm.

Maria Nhung
<camnhungxh@gmail.com>

• **Giáo Phận Bắc Ninh**

Con là Cù Thị Thanh Mai, 43 tuổi, là giáo viên trường tiểu học Kiến Thiết-Yên Sơn-Tuyên Quang. Con thuộc giáo xứ Yên Thịnh, giáo phận Bắc Ninh.

Con sinh ra và lớn lên ở vùng sơn cước toàn người dân tộc, cuộc sống vô cùng khó khăn. Từ khi sinh ra đến năm 14 tuổi con không biết nhà thờ là thế nào. Chỉ được mẹ con dạy thế này: Chúa là đấng tạo nên muôn vật, ban cho con sự sống nên phải biết ơn và kính thờ Ngài hết lòng. Vậy là bao nhiêu năm qua đi, con chỉ biết tôn thờ Chúa và cậy trông nơi Ngài. Con nào biết đâu Chúa cùng Đức Mẹ thương yêu con nhiều thế này. Nếu không đọc được cuốn sách Lòng Chúa Thương Xót của cha thì suốt cả phần đời còn lại của con vẫn sống trong tối tăm.

Cách đây khoảng 8 năm, khi đến một nhà thờ tham dự thánh lễ, con nhận được linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót, mang về con thường đọc lời nguyện dưới chân ảnh. Lúc đó con vẫn chưa hiểu gì.

Khoảng hơn một năm sau, một hôm chị con đi lễ về và vào nhà con chơi. Thấy chị có quyển Lòng Chúa Thương Xót, con đã hỏi mượn về

đọc trong một đêm, và con được Chúa đụng chạm vào trái tim tội lỗi của

con. Con bắt đầu lần chuỗi thương xót mỗi ngày.

Tháng 10 vừa qua, có một người bạn của mẹ con vào Giáo Điểm Tin Mừng chỗ cha, mang về mấy cái máy 500 bài giảng lòng thương xót. Con mang về, đêm nào con cũng nghe đến 12 giờ đêm. Bây giờ con đã hiểu và con thay đổi cuộc sống bằng yêu thương, mở lòng mình ra, con đã biết cảm thông, tha thứ, buông bỏ hận thù.

Con được bình an từ trong tâm hồn, con không còn thấy đơn độc nữa, mọi sự con tín thác nơi Chúa. Con hết

lòng tạ ơn Chúa, Mẹ đã xót thương kẻ tội lỗi như con. Con cảm tạ Chúa đã thay đổi cuộc đời con và gia đình

con, cho chúng con đến gần Chúa hơn nhờ bài giảng của cha.

Có một người lương dân hằng ngày lần chuỗi thương xót và nghe bài giảng của cha. Đêm Giáng Sinh cũng một đưa con 5 tuổi đi đường rừng trong đêm tối 2 giờ liền và rủ thêm 4 người đến nhà thờ tham dự thánh lễ!

Con không biết nói sao cho hết lời cảm tạ. Nguyên xin Chúa đổ tràn hồng ân trên cha, và Lòng Chúa Thương Xót trong trái tim nồng ấm của cha mãi thấp sáng tâm hồn mỗi chúng con và ngày càng lan xa.

*Giáo viên vùng sơn cước
Cù Thị Thanh Mai <maigvkt@gmail.com>*

• Giáo Phận Sài Gòn

Con là Mỹ Duyên, năm nay con 30 tuổi, thuộc giáo phận Sài Gòn.

Con nghe bài giảng của cha ở giáo xứ Bình Xuyên, cách đây cũng khá lâu, vào thời điểm năm 2012-2014. Thời điểm đó con gặp khủng hoảng tinh thần. Con bị tổn thương, thất vọng và căm giận đến mức tưởng chừng con có thể hủy hoại được 1 con người. Cũng nhờ những bài giảng của cha và tình yêu của Chúa, con đã tìm được bình an trong tâm hồn mình.

Con nhận thấy con và gia đình nhận được rất nhiều ơn Chúa và Đức Mẹ. Con có 1 viên sỏi thận từ năm 2009 đến giờ, lớn khoảng 16mm. Con đau nhiều lần, nhập viện nhưng rồi cũng qua khi uống thuốc. Nhưng con nghĩ nếu không có ơn Chúa thì chắc con đã bị suy thận, vì thận bị ứ nước độ 1 cũng đã 5 năm nay.

Rồi công việc và sự nghiệp cũng nằm trong tay Chúa. Con gặp phải khó khăn đến mức phải nghỉ việc. Nhờ ơn Chúa, giờ con đã có công việc khá tốt. Con giờ là giám sát ở bộ phận nghiên cứu và phát triển sản phẩm của một công ty danh tiếng.

Và điều quan trọng con nghĩ là Chúa giúp con có sự bình an cho tâm hồn. Con biết cuộc sống này hữu hạn, tiền và danh vọng chỉ là thứ tạm thời.

Con xin dâng lời cảm ơn Chúa và Mẹ Maria. Con cũng xin cha cầu nguyện cho con nhận biết ơn gọi của Chúa, vì con đang tìm hiểu ơn gọi để phục vụ Chúa.

Câu xin Chúa luôn ở cùng cha, và tình yêu của Chúa luôn đọng đầy những người con của Ngài.

Nguyễn Thị Mỹ Duyên
<mydy1592@yahoo.com.vn>

**góc thơ của Đỗ Văn Tích*

XUÂN TÍN THÁC

*Suy tư... lòng dạ bồi hồi
Cây bên đường đã nảy chồi, đơm hoa.
Trời cao én lượn thướt tha
Thánh đường chuông đổ... bao la nỗi niềm.
Vai gầy nặng trĩu truân chuyên
Chân lê từng bước ngả nghiêng sớm chiều.
Linh hồn hoang vắng, cô liêu
Giật mình - nghĩ lại bao nhiêu tội tình!*

*Trần gian một cõi u minh
Thân con mờ ảo, bóng hình vất vơ.
Ngược về ngày ấy - tuổi thơ
Hàng ngày theo mẹ nhà thờ cầu kinh.
Quỳ bên chân Đức Nữ Trinh
Chắp tay, ngược mắt, môi xinh thì thầm.
Chúa ơi, tuôn đổ hồng ân
Dắt dìu từng bước thế trần chông gai.
Đời con, nhờ Mẹ an bài
Giúp luôn được sống như loài chiên ngoan.
Nhưng Mẹ ơi, kiếp tân toan
Ba chìm bảy nổi, cơ hàn, khổ đau.
Phong trần sớm bạc mái đầu
Ghét ghen, thù hận... một màu tang thương.
Tương lai - cỏ úa ven đường
Trái tim - một khối chán chường, bê tha.
Về đi! Mau về cùng Cha
Với Lòng Thương Xót chan hòa, dịu êm.
Lời Người khuyên dạy trong đêm
Chỉ cho con thấy Chúa trên thập hình.*

*Mùa xuân Giáo Điểm an bình
Bao người quỳ gối, cầu kinh thì thao.
Vẳng nghe tiếng nấc nghẹn ngào :
" Con xin tín thác mình vào tay Cha "
Khắp nơi, xuân thấm muôn nhà
Lòng ai phơi phới tình ca dâng Ngài.*

*Chuyên Bên lễ

**“Chúng Mình”
sẽ hạnh phúc!**

Bạn có còn nhớ cảm xúc khi trái tim lần đầu biết rung lên những nhịp yêu thương, biết ngóng trông, biết nhung nhớ mọi người? Biết phải thế nào khi là thành viên trong nhóm thiện nguyện. Để rồi đôi lúc, giữa những công chệnh, khi thấy mình đã đi theo cùng lý tưởng của sự tin thác, ta lại muốn tìm về những giản đơn, ngây ngô khi xưa, để nhớ quay quắt những vụng dại của “lần đầu” ấy? Nếu câu trả lời là có, thì Chúng Mình sẽ hạnh phúc mà Thiên Chúa dành cho mỗi bạn.

Tình yêu luôn song hành trong quá trình trưởng thành của những người trẻ. Những khoảnh khắc rực rỡ khi nắm tay nhau đi qua bao mưa nắng, những lời ngọt ngào yêu thương, những bối rối và cả những giọt nước mắt thổn thức trong những chuyến công tác, những lần hẹn hò để đọc kinh lần chuỗi, những lúc ấy, bạn có nhận ra rằng, có một ngày nào đó, những cái yêu thương ấy bỗng bỏ bạn ra đi (!?)

Tất thấy những câu chuyện cùng cảm xúc trong suốt chặng đường gian nan, luôn cúi, trù dập, xua đuổi... kể cả những điều kinh tởm nhất, cũng không thể nào xua đi được cái thanh xuân rực rỡ ấy! Tất cả đều được tỉ mỉ ghi lại trong mỗi tâm hồn Chúng Mình theo năm tháng.

... Và cho đến hôm nay, mỗi câu chuyện được thêu dệt trong mỗi thành viên thiện nguyện, là cả một thế giới của cảm xúc, của hoài niệm và cả những suy tư về tình yêu, về cuộc sống mở ra sinh động khi chính ta đang đi với Lòng Xót Thương, đồng hành với lòng chung thủy như chị Thánh Faustina năm xưa.

Như mỗi duyên lạ lòng được xây nên từ những **“lạ thư không gửi”** chất chứa những hoài niệm, những dẫn vật của quá khứ “lạc” vào đời nhau. Chúng Mình nhớ không trong những chuyến công tác đi xa. Đi xa chỉ để nhớ thương người ở lại, nhớ thương những ký ức đã sồn và rồi bỗng chợt nhận ra, dù trong cùng một vùng trời xa lạ ấy, Chúng Mình lại có dịp lo cho nhau; đưa vai đỡ cho nhau thùng mì, bao gạo, chuyền tay nhau miếng nước giữa trưa hè oi nóng, bẻ đôi cái bắp lạnh tanh, cứng ngắc khi đói lòng... Dù quanh đó vẫn có những “chúng mình” đang nhón nhờ chọn cái hạnh phúc cho riêng mình.

Đây là những điều thật hạnh phúc cho Chúng Mình!

Hãy có một quyết định đầy mạnh mẽ, rời xa đi những ám ảnh của quá khứ để sống cho hiện tại, rời xa đi những thứ vật chất hèn kém để được sống thanh cao, rời xa đi những nhỏ nhen ganh tị để được tựa vai nhau trong những lúc mệt nhọc, rời xa đi những nghĩ suy u muội để được sống tự tại trong tín thác... và còn rất nhiều chuyện khác mà ta phải rời xa.

Hãy nhẹ nhàng mở tung từng trang sách, nhắm nháp từng câu chữ, để thấy rằng thiện nguyện này- Chúng Mình này, dù có bao nhiêu lầm lỡ, dù có phải buông tay bao ngọt ngào trong thổn thức, chỉ cần nhìn về phía trước, nhìn vào trái tim thương xót - hạnh phúc rồi sẽ có ngày mỉm cười với Chúng Mình mà thôi.

Có tuổi trẻ nào mà chưa từng vấp ngã,
Có trái tim nào mà chưa từng tổn thương!

Nhưng rồi sau những va vấp, tổn thương ấy, Chúng Mình học được những gì? Rằng thời gian vẫn cứ trôi, bình minh vẫn đến mỗi ngày, kéo chúng ta vào những công việc hối hả, những chuyên công tác bác ái đó đây làm bạn với bụi bặm lầy lội, những buổi phục vụ thánh lễ áo thâm mờ hôi, khát khô cổ họng. Rồi mọi thứ sẽ chóng qua, bao nỗi buồn rồi cũng theo đó miệt mài trôi đi.

Hãy cứ tin rằng một ngày nào đó, sẽ có người đến bên ta, lau khô những buồn thương của quá khứ và trái tim, rồi cũng sẽ bình yên trở lại. Đó là cái hạnh phúc mà Chúng Mình đang gầy dựng.

Chúng Mình ơi!

Xuân Đinh Dậu đến bên thềm rồi kìa!

Hãy biết sống, biết yêu, biết đau và biết khóc trong phục vụ, khi phải từ bỏ những thói quen, những điều thân thuộc, cố hữu, nhưng cũng đừng quên điều này:

*“Mình đã nắm tay đi chung một con đường
Những sóng gió đã qua, nhưng vẫn còn phía trước
Mình chỉ cần tín thác và cùng nhau vững bước
Lòng Thương Xót, sẽ hạnh phúc trong mỗi chúng ta.”*

*Chiều bên rặng dừa nước
Xuân 2017*

Chúc Xuân trong Chúa Xót Thương

*Xuân về cầu chúc nhà nhà
Trong ngoài êm ấm thuận hoà an vui
Thêm lòng thương xót yêu người
Ngày càng tăng tiến trên lời Thánh Kinh*

*Ơn lành đầy trọn suốt năm
Mỗi giây phút sống Chúa cảm tay đi
Rèn lòng học nét nhu mì
Nghiêng vai đỡ gánh những khi có cần*

*Giữ nhau trong mối tình thân
Tạo nguồn Tín Thác trong ngàn yêu thương
Mỗi Thiện Nguyện một sắc hương
Hãy đưa nở thắm trong vườn nhà Cha*

*Chúc trong tình Chúa xót thương
Ta hoà giữ mối giao hoà bên nhau
Phục vụ Giáo Điểm kính trên dưới chào
Ơn lòng thương xót xiết bao phúc đầy*

*Bàn tay đan kết bàn tay
Một vòng nối kín tình đầy trong nhau
Sắt son ta giữ vẹn màu
Lòng thương xót Chúa mãi sâu Ân Tình*

*Ân Người trải rộng mông mênh
Tình Người bao phủ vẫn trên đường dài
Lời rằng Xuân bắt tái lại
Chúc nhau trong Chúa còn hoài sắc Xuân*

gió Xuân 2017

Cộng Đoàn Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
Giáo Điểm Tin Mừng & Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác
Bác Ái Năm Mới - Mừng Xuân Đinh Dậu 2017

1- Thứ Bảy 31 tháng 12 năm 2016 :

Tặng quà Năm Mới Mừng Kính Lễ Maria-Mẹ Thiên Chúa cho hơn 200 gia đình nghèo sống bên kênh rạch tận bưng biển tại Xã Bình Khánh, Cần Giờ - Nam Saigon

2- Thứ Bảy 07 tháng 01 năm 2017 :

Tặng quà Xuân cho hơn 600 gia đình có hoàn cảnh khó khăn thuộc Huyện Tháp Mười - Tỉnh Đồng Tháp

3- Thứ Bảy 14 tháng 01 năm 2017 :

Tặng quà Xuân cho hơn 600 người Khiếm thị và những gia đình sống trên nường rẫy thuộc Huyện Đất Đỏ - Tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu

4- Giáp Tết Cổ Truyền - Đinh Dậu 2017 :

Chung tay cộng tác Chương trình Quỹ “Vì Người Nghèo”.
Tặng 250 phần quà Xuân cho những gia đình thuộc diện cận nghèo tại Xã Hiệp Phước, Nhà Bè - Saigon

5- Chia sẻ phận người trong Đêm Giao Thừa - Mừng Xuân :

Đi thăm, chúc Tết và tặng quà Xuân cho các gia đình nghèo sống lân cận và giáo dân thuộc Giáo Điểm Tin Mừng.

kính báo

Ngày 21/12/2016 tại GIÁO ĐIỂM TIN MỪNG
ĐTGM Phaolô chủ tế Thánh Lễ Kỷ niệm 46 năm thiên chức mục tử
và 25 năm linh mục Giuse Trần Đình Long